

Radosna MISIJSKI LIST vijest

S Isusom pobijediti sve zlo
u nama i oko nas

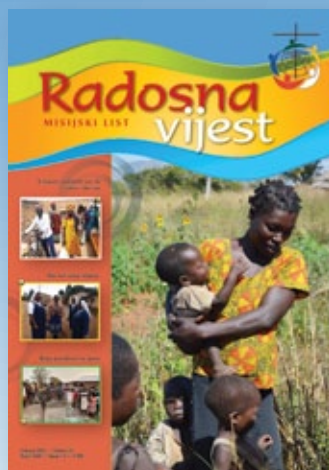

Sve ima svoje vrijeme

Božja providnost ne spava

Apostolat molitve

Molimo za crkvene pokrete i zajednice da iz dana u dan iznova otkrivaju kako su poslani donositi evanđelje, stavljajući vlastitu karizmu na služjenje potrebama današnjeg svijeta.

Sadržaj

Uvodnik	Bl. Pauline Jaricot: „Marijo, moja Majko, sva sam tvoja“ 3
U središtu	180. rođendan Djela sv. djetinjstva 4
Iz života naših misionara	S Isusom pobijediti sve zlo u nama i oko nas 6 Sve ima svoje vrijeme 7 Božja providnost ne spava..... 9
Intervju	Razgovor sa Katarinom Matijaca..... 11
Apostolat molitve	Apostolat molitve za svibanj 15
Aktualnosti	Misijska akcija maslinove grančice iz Župe Aladinići..... 16 Misijska izložba u Novom Travniku 16 Djeca iz Župe Prozor posjetila Misijsku središnjicu 17 Misijske korizmene akcije u župi sv. Ante Padovanskog u Zadru 17 Peti dobrotvorni koncert za misije u Trogiru 18 Maslinova grančica – moj dar za misije 18
Životni put jednog misionara	Izvadci iz dnevnika 19
Svi su misionari	Sveti Leopold Bogdan Mandić, misionar u srcu 21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavna urednica: s. Ivana Margarín, FDC; **Zamjenik glavne urednice:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 15 €; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 00385/1/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Žiro račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR632360001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Bl. Pauline Jaricot: „Marijo, moja Majko, sva sam tvoja“

Piše mons. Luka Tunjić

Mjesec svibanj započinje blagdanom sv. Josipa radnika, a završava Pohodom Blažene Djevice Marije. Ispunjen je velikim blagdanima i svecima, među kojima su i dvojica velikana iz našega hrvatskoga naroda: bl. Ivan Merz i sv. Leopold Bogdan Mandić. Cijeli svibanj je u znaku Blažene Djevice Marije te naši vjernici rado obavljaju svoje svibanjske pobožnosti, moleći zagovor i zaštitu svoje Nebeske Majke.

Prošle godine, 22. svibnja, u rodnom gradu Lyonu, proglašena je blaženom Pauline Jaricot, utemeljiteljica Djela za širenje vjere i „Žive Krunice“. Time je krunica svetosti koja opasuje cijeli svijet bogatija za još jedno zrno, koje je Crkvi donijelo višestruke plodove. I njezin primjer pokazuje da su sveti životi, uronjeni u otajstvo Presvetog Trojstva, najveće blago Crkve i svih ljudi. Svojom vjerom u Presveto Trojstvo, svojom pobožnošću prema BDM i odnosom prema euharistiji bl. Pauline uspješno je, poput apostola, širila vjeru u svojoj Francuskoj, Europi i u cijelom svijetu. Iz ljubavi prema Bogu rodila se ljubav prema Crkvi i svim ljudima. Premda mlada i bez posebnih škola, vinula se u visine i svojom ljubavlju zagrlila cijeli svijet, posebno one u misijskim zemljama koji još nisu čuli za Isusa Krista i njegovo uskrsnuće od mrtvih. Poput Male Terezije, ljubav je i za Pauline bila pokretačka snaga. Zato je mogla kazati: „Želja za ljubavlju, gorljiva žeđ za posjedovanjem Boga, natjerala me da djelujem na njegovu slavu.“ Bila je, jednostavno, sva prožeta Božjom ljubavlju, koju je željela podijeliti sa svim ljudima, da svi ljudi budu dionici te ljubavi i da se spase.

Uvjeren sam da nije bila dovoljno svjesna da su njezine riječi, zapravo, proročke riječi, niti da će njezino, mukom

i ljubavlju ispunjeno zalaganje postati temeljno djelo za širenje vjere te da će biti uzdignuto na papinsku razinu. Nije posustala niti se predala ni kad je teško oboljela. Svoju bolest i trpljenje prihvaćala je kao Božji dar za širenje vjere. To potvrđuju njezine riječi: „Bez molitve i trpljenja najvjerojatnije ne bih bila korisna kao sredstvo u rukama Božjim za Djelo za širenje vjere.“ Molitvi daje apsolutni prioritet nad svim oblicima pastoralnih, karitativnih i misijskih angažmana. Izvor za svoja nadahnuća i snagu djelovanja uvijek je pronalazila u intimnim razgovorima s Isusom, u pobožnosti prema Presvetome Oltarskom Sakramentu, Srcu Isusovu i prema Blaženoj Djevici Mariji. Rado je svojim prijateljima i suradnicima govorila: „Uvijek ću vam govoriti o molitvi i pisati vam kad mi Gospodin za to dadne poticaj. Želim da se cijeli svijet klanja i služi Isusu Kristu.“

Predavala se Isusu potpuno i bezuvjetno te često govorila: „Isuse sva sam tvoja.“ Jednaku ljubav je osjećala i prema Blaženoj Djevici Mariji, a posljednje riječi bile su joj: „Marijo, moja Majko, sva sam tvoja.“ Tih nekoliko riječi o novoj blaženici Pauline neka bude poticaj da ju bolje upoznamo i da se okoristimo njezinom duhovnom baštinom. Neka nam također bude poticaj da iskoristimo mjesec svibanj i bez oklijevanja se predamo u Marijine majčinske ruke i ruke njezina Sina Isusa Krista, Spasitelja Svijeta (usp. *Dj* 4, 12). Budimo poput bl. Pauline i naših misionara prožeti evangelizacijskim duhom, kojega nam je Krist pokazao i zapovjedio. Neka se i po našim životima naviješta radosna vijest Isusa Krista ovdje i po cijelom svijetu. Jer evangelizacija je naša prva i glavna zadaća!

180. rođendan Djela sv. djetinjstva

Među velikim misijskim obljetnicama ove godine navršava se 180 godina Djela svetog djetinjstva. U tih 180 godina veliko je dječje srce izmolilo milosti samo Bogu znane, ali i izgradilo u misijskim zemljama mnogo vrtića, škola, ambulanta, bolnica... Djeca cijelog svijeta pokušavaju na različite načine olakšati život svojim vršnjacima u misijama. Svojim djelima ljubavi nadmašili su zasigurno očekivanja samih sebe, ali i svih onih koji rade u strukturama Djela.

Znate li što je Djelo sv. djetinjstva?

Djelo sv. djetinjstva je u svibnju 1843. u Francuskoj osnovao Charles de Forbin-Janson, biskup Nancyja. Pitao se kako spasiti kinesku djecu, koja su zbog siromaštva i neznanja svojih roditelja bila prepuštena umiranju od gladi, i to bez sakramenta krštenja. Od misionara u Kini primao je alarmantne vijesti o beznadnu stanju djece. Novorođena djeca bila su ostavljena da umru od gladi, jer ih roditelji nisu imali čime prehraniti. Biskup je bio potresen tim vijestima o sudbini kineske djece i razmišljao je kako im pomoći. U Lyonu susreće Pauline Jaricot (utemeljiteljicu Djela za širenje vjere), koja je upoznata sa zastrašujućom sudbinom kineske dje-

ce. Zajedno s njom razmišlja: „Kako tu djecu možemo spasiti?“ I ubrzo nalazi odgovor: „Probudimo interes naše djece da oni pomognu spašavanje svoje male braće u Kini.“ Dana 9. svibnja 1843. poziva djecu Pariza i predlaže im „plan spašavanja“: svaki dan za djecu u Kini izmoliti Zdravo Marijo, da po krštenju postanu djeca Božja, i svakog mjeseca darovati jedan novčić za njihove potrebe. Djeca to prihvaćaju s oduševljenjem i ubrzo se plan proširio u Francuskoj, po zemljama Europe te u Kanadi i Sjedinjenim Državama. Pape su svesrdno preporučivali i podupirali to djelo te u svibnju 1922. dobiva naslov Papinsko misijsko djelo sv. djetinjstva. I danas su djeca u mnogim krajevima svijeta bez osnovnih uvjeta za život, prisiljavana na teški fizički rad, prepuštena ulici u predgrađima velegradova, izložena kriminalu ili prisiljavana sudjelovati u ratnim operacijama (osobito u afričkim zemljama).

Djelo sv. djetinjstva organizirano je u više od 150 zemalja svijeta i 2023. godine obilježava se 180 godina postojanja toga vrijednoga kršćanskog pokreta za pružanje duhovne i materijalne pomoći najmlađima. Djelo podupire brojne projekte namijenjene za pomoć djeci u različitim misijskim zemljama: izgradnja škola, sirotišta i bolnica, pomaganje različitim dječjih duhovnih projekata u župama, dječjih pokreta i udruženja. Svjetski Dan svetog djetinjstva obilježava se na svetkovinu Bogojavljenja, s geslom: „Djeca pomažu djeci“. Na taj dan, zajedno s mladim misionarima sa svih kontinenta, djeca i mladi sudjeluju u animiranju liturgije, senzibiliziranju župne zajednice za probleme nepravde u društvu i prikupljanju sredstava za pothvate solidarnosti na svim kontinentima. Sveto djetinjstvo je djelo kršćanske solidarnosti; stoga ono pokreće vjeru mališana i upoznaje ih s duhovnim i materijalnim potrebama siromašnije djece te ih potiče da izi-

đu iz vlastite egocentričnosti i podijele s drugom djecom nešto od onoga što posjeduju, a posebice dar vjere. Ne zaboravimo da djecu oblikujemo mi odrasli svojim primjerom. Stoga je naše duhovno, ali i materijalno djelovanje model uz koji djeca odrastaju i odgajaju se za odgovorne ljude, osjetljive za one koji su u potrebi. U Hrvatskoj već desetljećima postoje misijske kutijice, koje svećenici i vjeroučitelji daju djeci na vjeronaučnim susretima da ih ponesu u svoje obitelji i da zajedno s ukućanima, roditeljima, braćom i sestrama, djedovima i bakama budu najprije zahvalni za dar blagostanja te da daruju druge onime što su i sami primili od Boga i dobrih ljudi. Na neki način je vrhunac dječjeg prinosa i misijske suradnje kada za vrijeme svete mise kao prigodan prikazni dar donose svoje misijske kutijice i stavljaju ih pred oltar. To se prakticira prigodom Svjetskog dana misija – Misijske nedjelje, u listopadu, zatim na svetkovinu Bogojavljenja – Sveta Tri kralja, kad se obilježava Dan svetog djetinjstva, kao i na završetku korizmenog vremena, koje je posebno obilježeno odricanjem i solidarnošću. Tako djeca pokazuju i svjedoče kako su porasla u duhovnoj zrelosti i evandeoskim vrijednostima. Osobito se preporučuje prvopričesnicima i krizmanicima da u duhovnoj pripremi za primanje sakramenata budu otvoreni djelima solidarnosti, pa i misijskoj suradnji, koja se može ostvarivati prinosom misijskih kutijica. Na taj način svi postaju dionici plemenita djelovanja Djela sv. djetinjstva te geslo „Djeca pomažu djeci“ čine živim i djelotvornim, čime mijenjaju svijet.

„Prijateljstvo koje svoj izvor ima u Bogu nikad se ne gasi“ (sv. Katarina Sijenska)

U toj poruci krije se velika istina, jer prijateljstvo biskupa de Forbin-Janson i bl. Pauline Jaricot po mnogim je djelima dobrote živo i danas. Bog

svakoga od nas stavlja upravo na ono mjesto gdje treba nešto postati. Povezao je biskupa i bl. Pauline te je nastalo Djelo svetog djetinjstva. Važno je uočiti kako su biskup de Forbin-Janson i Pauline Jaricot posebno povezani zbog toga što je Djelo svetog djetinjstva jedno od četiri papinska misijska djela. Najprije je djelovanje „Žive Krunice“ i Djela za širenje vjere, koje je utemeljila bl. Pauline, probudilo veliko zanimanje Charlesa de Forbin-Jansona, koji je u to vrijeme molio da njegov život donese plodove. Zatim je organizirao misije i propovijedi da bi podržao rad tih djela, kad je postao svećenik i biskup. Želio je uključiti i djecu u misijsko djelovanje, jer je vjerovao da djeca u Crkvi trebaju imati svoj glas te da mogu dati puno kao misionari. Ideja je bila da djeca mjesečno doniraju jedan novčić za pomoć vršnjacima u dalekim zemljama te svakodnevno izmole Zdravo Marijo za svoje vršnjake. Biskup de Forbin-Janson i bl. Pauline dijelili su ljubav prema misijama i jedno drugomu bili poticaj i nadahnuće da čine dobro, a sve na veću slavu Božju.

Tko je bio Charles de Forbin-Janson?

Biskup Charles-Auguste-Marie-Joseph de Forbin-Janson rođen je u Francuskoj 1785. godine, u plemićkoj obitelji. Odrastao je za vrijeme Francuske revolucije, a od roditelja je primio kršćanski odgoj te odabrao svećenički poziv. Potječe iz obitelji čija će odanost kralju biti jednako važna kao i njegova podložnost Crkvi. Nakon nekoliko godina u Condéovoj vojsci, postao je dio Napoleonove vojske, a početkom 1805. postao je revizor u obnovljenome Državnom vijeću. Sudjelovao je u pregovorima o primjeni konkordata i obnovi bogoslužja u Francuskoj. Istovremeno dok mu je majka dogovarala brak, Charles je razmišljao o sjemeništu, u koje je stupio 1808. Među sjemeništarcima bio je i sv. Eugen de Mazenod, budući utemeljitelj Misijskih oblata Marije Bezgrešne. Njihovo prijateljstvo hranilo se zajedničkom željom za služenjem Crkvi. Brinuli su

se zbog dekristijanizacije Francuske nakon revolucije, nedostatka svećenika i neprimjerena života dijela svećenstva. Crkva je morala nadvladati mnoge izazove. Dok je kao bogoslov susretao svećenike Instituta za vanjske misije u Parizu, saznao je za brojne aktivnosti misionara, a posebno o misijama u Kini. Osjećao je veliku zabrinutost za tu djecu, osobito zbog njihove pripreme za pričest. Charles de Forbin-Janson zaređen je za svećenika u prosincu 1811. u Chambéryju, ali i dalje ostaje zaokupljen misijskim djelovanjem. Vratio se u glavni grad kao mlad svećenik, oklijevajući između želje da ostane u Francuskoj i želje da naviješta evanđelje u Kini. Tražio je savjet od pape Pija VII., koji mu savjetuje da najprije pritekne u pomoć ljudima oko sebe, jer su misije potrebne i u Francuskoj. Tako, zajedno sa svećenikom Jean-Baptisteom Rauzanom, 1815. osniva svećeničko udruženje Francuski misionari (kasnija Družba očeva milosrđa), čija sjemeništa niču u Beauvaisu, Angersu, Nantesu i Vendéeu. Godine 1818. bio je na sedmotjednom misijskom putovanju u Turskoj, u Smirni. Bila je to njegova prva misija u inozemstvu i ondje je bio sjajan. 21. studenoga 1823. imenovan je biskupom Nancyja i Toula. Zaređen je 6. lipnja 1824. u kapeli u Mont-Valérienu, u predgrađu Pariza, gdje je bilo sjedište njegove svećeničke družbe. Zbog nove revolucije, u srpnju 1830., zatvoren je velik broj sjemeništa i biskupija. Monsinor de Forbin-Janson se u to vrijeme nalazio izvan svoje biskupije i savjetovano mu je da se više ne vraća. Otišao je u izbjeglištvo i nikada više neće vidjeti svoju biskupiju. Rim će kasnije imenovati pomoćne biskupe, ostavljajući biskupu de Forbin-Jansonu

titulu biskupa Nancyja i Lorrainea. Biskup de Forbin-Janson će se posvetiti drugim službama, najviše propovijedanju, i zajedno s Pauline okupiti oko „Žive Krunice“ skupinu biskupa i svećenika s invaliditetom. Pozvan je u SAD i Kanadu, gdje je propovijedao u razdoblju od 1838. do 1842., okupljajući i 12 000 ljudi. To misijsko djelovanje približilo ga je Pauline Jaricot te su pomagali misijama zajedničkom molitvom i zajedničkim djelovanjem.

„Ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.“

Nesebičnom dječjom ljubavlju Crkva postaje vitalnija i svetija, tako da joj nikakvi lomovi i potresi grešnih ljudi ne mogu nauditi. Što se više djece uključi u to plemenito djelo i podrži evanđeosko geslo „Djeca pomažu djeci“, to će današnja Crkva biti više Kristova Crkva, bez ikakva straha za njezinu budućnost. Dječja srca povezana tim geslom stvaraju ocean ljubavi, koji će nadjačati sve bure i oluje koje prijete Crkvi. Nažalost, probleme u Crkvi i izvan Crkve stvaraju uglavnom njezini odrasli članovi, i to često oni članovi koji bi po svojem poslanju djeci trebali biti primjer. Crkva se nalazi u trajnu sukobu između sebičnosti i oholosti odraslih te nesebičnosti i otvorenosti djece. Konačan pobjednik uvijek je veliko dječje srce, koje nam Krist stavlja kao uzor. „Ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, ne ćete ući u kraljevstvo nebesko.“ (Mt 18, 13)

RUANDA
– don Danko Litrić

S Isusom pobijediti sve zlo u nama i oko nas

**Dragi prijatelji i čitatelji
Radosne vijesti!
Danas sam dobio molbu iz
misijskog ureda u Zagrebu da
štogod napišem za Radosnu
vijest. Odmah sam odgovorio
da ću napisati. Žirim i pišem,
jer sam star, pa bih mogao
zaboraviti. Osim toga Bog zna
hoću li sutra biti još na ovoj
zemlji.
Dragi čitatelji i prijatelji
misionara, u ovome mojem
pismu želim vam ispričati
kako sam proveo ove velike
dane Velikog tjedna i najvećeg
blagdana u godini Uskrsa, kao
stari misionar s osamdeset i
jednom godinom.**

Moram reći da sam bio jako umoran. Toliko sam primao poziva i poruka, na internetu, telefonom, a posebno na *WhatsApp* – iz Ruande, Hrvatske i Bosne i Hercegovine te drugih zemalja gdje žive Hrvati. Zatim od pri-

jatelja iz Belgije, Njemačke, Austrije. Svi čestitaju Uskrs. Morao sam odgovarati svakomu osobno.

Moji iz Ruande, uz čestitku, pišu mi da su gladni za Uskrs, traže uskrsni dar. Telefonom sam trebao slati novac, a i to traži vrijeme, preuzeti iz banke i poslati. Iz banke sam slao veće svote na račun Caritasu u našoj župi, u bivšoj Župi Marije Pomoćnice u Kigaliju, te časnim sestrama prijateljicama siromaha, koje imaju više od dvadeset zajednica gdje pomažu sirotinji. Uvijek sam molio da mole za mene da bih mogao sretno umrijeti te za sve moje dobrotvore, da ih Bog blagoslovi za njihove žrtve i darove. S pomoću vašom mogao sam mnogima uljepšati uskrsne radosti. U moje ime i njihovo – iskreno veliko HVALA, a od Isusa plaća!

Svaki dan sam imao misu ili u župi ili u kojoj filijali, uvijek s puno ispovijedanja. Htio sam posjetiti sve bolesnike (njih osamdesetak), da im dam darove

što nam je uskrsni Spasitelj udijelio: ispovijed i bolesničko pomazanje.

Poseban umor imao sam za Triduum: Veliki četvrtak, Petak i Subotu. Na Veliku subotu, nakon duga obreda, potpuno sam klonuo. Vjerujte mi, zaspao sam navečer za stolom i pao sa stolice. Braća su me odnijela u krevet i ja sam se probudio ujutro na Uskrs. Začudio sam se kad sam vidio da sam u krevetu u hlačama i košulji, a ne u pidžami. Ništa nisam pri padu utukao niti slomio, ni prsta ni ruke. Bilo mi je samo žao da me Bog nije uzeo u tom spavanju, jer mi se čini da sam bio spreman – tog dana sam se ispovjedio – ali još nije bio došao čas. Ustao sam, uzeo auto i išao slaviti Uskrs s mnoštvom ljudi u jednoj filijali.

Kod svečanog ručka u podne braća su mi ispriповjedia što i kako se dogodilo. Bogu hvala!

Otada sve ide kao obično. Prema rasporedu služim mise svaki dan,

UGANDA
– s. Samuela Šimunović

Sve ima svoje vrijeme

a još uvijek ima ljudi koji traže svetu ispovijed. Nastavljam primati molbe od mnogih, traže pomoć za djecu da mogu ići u školu, jer sljedeći tjedan počinje treće tromjesečje. Sigurno je Gospodin računao na to da sam im još potreban.

Možda se pitate i čudite da nisam pisao o krštenju katekumena. Nije bilo krštenja ni veselja kao obično za Uskrs, jer smo ove godine u to vrijeme u Ruandi bili – u tjednu žalosti. Krštenja su odgođena za kraj ovog mjeseca. Ovih dana ni glazbe ni veselja, ljudi su morali ići na sastanke, gdje se obnavlja ono što im se dogodilo. Mnogi su zbog toga silno trpjeli, pa su ih morali voditi u bolnicu. Ja sam to proživljavao u svojoj sobi, čitajući svoju knjigu *Krik iz Ruande*. Danas je upravo zadnji dan žalosti – a upravo na ovaj datum, 13. travnja 1994., u mojoj bivšoj Župi Musha pred mojim očima ubijeno je u našoj crkvi oko tisuću mojih vjernika. Ali ne treba se žalostiti, s uskrslim Isusom vjerujemo da oni žive radosni u njegovu kraljevstvu, zato molimo.

Toliko, dragi prijatelji, u ovome mojem javljanju. Nastavimo s uskrslim Isusom Kristom – pobjednikom smrti. Živimo u vjeri u njega, nastojeći vršiti sve što nas je učio – u nadi da ćemo i mi s njime pobijediti sve zlo u nama i oko nas.

Starozavjetni pisac napisao: „Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme.“ (Prop 3, 1) Postoji vrijeme iščekivanja, razmišljanja, izmjene ideja, traženja, odustajanja, razočarenja, međusobna ohrabivanja, kao i vrijeme nova započinjanja.

Naša Misija u DR Kongu nedavno je od uhodana, dobro organizirana i poznata učinila iskorak u novo, u nepoznato. U godini jubileja – 100 godina od osnutka provincije – prisjećajući se hrabrosti i spremnosti na žrtvu i rizik naših prvih sestara, providnost Božja htjela je da se i mi odvažimo i s povjerenjem učinimo novi korak. Na svetkovinu serafskog oca Franje 2022. godine blagoslovljena je naša nova misijska zajednica u Župi Rwanyena, u Biskupiji Kabale, u Ugandi. Zemljopisno gledano, nije daleko od Bukavua, „samo“ jedan dan vožnje automobilom, a dosta daleko i različito gledajući kulturno.

Postoji i vrijeme susretanja! Svećenici i mještani srdačno su dočekali i primili redovnice. Osjetila se njihova davna želja i potreba imati redovnice u svojem mjestu. Dovoljno je bilo posjetiti župu, susresti svećenike i upoznati župni pastoral, zaviriti u dječji vrtić, u osnovnu i srednju školu, u strukovno učilište te dom zdravlja i uvidjeti da je potrebna prisutnost i „ruka“ redovnica. To brdovito selo daje dojam naše Luhwinje prije dolaska redovnica, prije gotovo pola stoljeća. Otvaranjem naše sestrinske zajednice u Rwanyeni Bog je blagoslovio velike želje i potrebe: potrebu tog mjesta da imaju redovnice i želju

naše misijske zajednice za otvaranjem nove misijske postaje. Jesu li župljani Rwanyene u svojem snu sanjali redovnice iz Konga, zemlje poznate po ratu i patnji naroda, a koju i oni sami iskorištavaju? Ljudski gledano, čisto sumnjam. Jesmo li mi sanjale misijsku postaju u jednome siromašnom selu u brdu Ugande, zemlje koja je za nas u Bukavuu simbol blagostanja i trgovine, jer nam hrana, odjeća, namještaj, tehnički uređaji i sl. dolazi iz Ugande? Opet se usudujem reći da čisto sumnjam. Ali Bog je u svojoj nedokučivoj mudrosti htio taj susret i suživot. Možda nam taj zemljopisni i kulturni iskorak

GHANA
– don Ivan Stojanović

Božja providnost ne spava

U životu čovjek s vremenom zavoli neke ljude, stvari, običaje i ne bi ih htio ostaviti/napustiti. Ali davno su rekli da čovjek snuje, a Bog određuje. Upravo se to dogodilo meni. Zbog zdravstvenih problema bio sam prisiljen ostaviti Misiju Tatala i vratiti se u domovinu. To se dogodilo prije jednu godinu, a što se tiče zdravlja, poboljšanja nema. Nažalost, otkrije se uvijek neki novi nedostatak, bolest.

Iako sam otišao iz Misije Tatala moram priznati da Tatala (osobito ti dragi, jednostavni i siromašni ljudi) nije otišao iz mene. Sve sam ih zadržao u srcu, često komuniciramo i pratim što se događa u Misiji Tatala.

Čak sam s jednom skupinom donatora, Ivom, Darkom i Monikom, posjetio Misiju Tatala u veljači ove godine. Cilj posjeta bio je da se iz prve ruke upoznaju s Misijom Tatala, njezinim stanovnicima, a osobito s djecom, koja nemaju ni minimalne uvjete za život, posebno za školovanje. Posjetitelji su bili oduševljeni onime što su vidjeli i doživjeli te su obećali nastaviti pomagati Misiji Tatala, osobito školovanju djece.

U Misiji Tatala uvijek je živo. Vrtić je počeo raditi prije jednu godinu. Uglavnom ga pohađaju djeca najsiromašnijih obitelji: siročad, djeca za koju se brinu ostarjele i nemoćne bake, djeca hendikepiranih (jedan slučaj: otac je slijep, a

pomogne izići iz vlastitih predrasuda i krivih predodžaba o drugome. I možda je sve to jedan proročki znak u vremenu obilježenu podjelama i grčevitu čuvanju sebe i svojega.

Postoji i vrijeme učenja! Blagoslavlju nove misijske zajednice slijedilo je vrijeme privikavanja na novu sredinu i kulturu, intenzivno učenje dvaju novih jezika, engleskoga, kao službenoga, i domaćeg jezika luciga, upoznavanje sela i župljana. Sestre su se privikavale na sredinu i klimu, koja je po hladnoći dosta drugačija od područja u kojem živimo u Kongu, daleko od ideje o afričkom suncu i vrućini. Brda i hladnoća više nas podsjećaju na Gorski kotar u Hrvatskoj.

Postoji vrijeme sijanja i rasta! Nakon vremena privikavanja i upoznavanja nove sredine, sestre su započele s apostolskim djelovanjem. Tijekom mjeseca veljače, tj. početkom nove školske godine (u Ugandi počinje u veljači, a završava u prosincu), sestre su u strukovnom učilištu započele poučavati krojenje i šivanje, u srednjoj župnoj školi poučavati jezik kisvahili, raditi u blagajni škole te u domu zdravlja.

Početkom mjeseca ožujka povjerenica sestara s. Françoise Balibuno Ciza i ja s velikom smo radošću posjetile sestre na mjestima njihova apostolata. Kratak put od kuće sestara do župne crkve bio je dovoljan da se osjeti da su sestre, govoreći lokalnim jezikom, ušle u duh mjesta i koliko su mještani ponosni na svoje redovnice. Čak su na kraju misnog slavlja župljanima prevodile pozdrav povjerenice sestara s jezika kisvahili na luciga. Zapazila sam divljanje i radost na licima vjernika dok su slušali kako jedna Kongoanka samo nakon nekoliko mjeseci boravka među njima govori njihovim jezikom.

Toliko su se s njima suživjeli da, ako ne vide koju od sestara na misi, znaju doći u kuću i pitati za nju. Sestrama povremeno donesu povrća, a djeca dodu pomoći obrađivati vrt. Svi se trude, koliko mogu, pridonijeti da sestrama bude dobro. Lijepo je to i ohrabrujuće!

Sve ima svoje vrijeme, a Bog je u svakom vremenu. Njegovoj milosti i mudrosti preporučamo našu novu zajednicu na prelijepome ugandskom brježuljku, koji pruža pogled u daljinu – i vječnost.

mama ima osakačenu ruku), djeca iz mnogobrojnih obitelji, a ima i ponešto djece iz obitelji koje se mogu brinuti za njihovu školovanje. U vrtiću je nevjerojatno vesela i radosna radna atmosfera. Uza standardno učenje, djeca imaju i drugih aktivnosti, a osobito vole igru, pjesmu i ples. Sestre i osoblje vrtića to im omogućavaju. Kad sam u veljači posjetio vrtić, djeca su nas oduševila pjesmom i plesom u znak dobrodošlice. Već znaju pisati i crtati. Ostao sam iznenađen jer djeca u mnogim školama na području misije ni nakon završene osnovne škole ne znaju ni čitati ni pisati. Odmah je uočljiva velika razlika između tog vrtića i državnih vrtića. U katoličkome privatnom vrtiću osoblje dolazi na posao na vrijeme, dočekaju djecu, rade puno radno vrijeme s njima i pričekaju roditelje ili koga iz obitelji da dođu po njih. Nažalost, vrtić je udaljen od središta mjesta oko dva kilometra, a nema puta, rasvjete ni drugih potrebnih sadržaja.

Vrtić vode sestre franjevke Marijine misionarke (FMM), koje su i vlasnice zemljišta gdje se nalaze vrtić i osnovna škola.

Izgradnja škole isto je pri kraju. Prve su tri učionice, s uredom

i ostavom, pod krovom. Treba još napraviti verandu, strop, vrata i obojiti prvi blok osnovne škole. U idućoj akademskoj godini djeca, koja su sada u drugoj godini vrtića, sjest će u klupe prvog razreda. Općenito je poznato da u Africi, u Gani, pa tako i u Misiji Tatala, „imaju vremena“ pa će prve tri učionice biti spremne do iduće školske godine, iako bi mogle biti spremne već do Uskrsa.

Financijsku pomoć pružaju Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u RH i BiH te Misijski centar Đakovačko-sječke nadbiskupije, koji vode s. Ignacija i s. Jelena, kao i mnogi dobročinitelji dobra srca, koji prepoznaju Boga u bližnjemu koji je u potrebi.

Potrebe u Misiji Tatala iznimno su velike. Izdvojiti ću neke. Ponajprije bi trebalo dovršiti započete projekte: jednu veliku crkvu, dvije kapele i u selu Nakparlborle, vrtić te osnovnu školu. Kad smo to započeli, nisam znao da ću se razboljeti i vratiti u domovinu. Još pet sela je molilo za bunare, kojih nikada nije dovoljno. U našim su filijalama potrebe za izgradnjom vrtića i osnovnih škola goleme; državu treba biti sramota u kakvim školama djeca borave, jer ne znam mogu li uopće učiti u takvim

uvjetima. Misiji Tatala treba još više kapela, a vrlo je potrebna i pomoć najugroženijima – djeci, starijima, bolesnima.

Djela ljubavi privlače. Ipak, najvažnija je evangelizacija. Svi ti projekti, ako ih je i koliko moguće ostvariti, jesu i moraju biti u službi evangelizacije.

Misija Tatala treba pomoć, jer ako ostane prepuštena sama sebi, neće uspjeti. Nije lako evangelizirati 50 filijala. To je prva evangelizacija, puno obećava. Zamislite samo potrošnju goriva! Potrebna su najmanje dva-tri motora i dva auta. Ako se nastavi evangelizacija našim salezijanskim stilom, trebalo bi godišnje i oko 100 nogometnih i odbojkaških lopta te brdo slatkisha.

Tu su, dakle, i „stari“ i novi projekti. Naši stari su govorili: „Božja providnost ne spava.“ Vjerujem u uspjeh evangelizacije u Misiji Tatala te da će se s vremenom svi projekti ostvariti. Dat će Bog i dobri ljudi da to bude tako!

Dragi prijatelji misija, za kraj ove priče iz Misije Tatala dozvolite da

iz života naših misionara

vas pozovem da nastavimo pomagati Misiji Tatala koliko je to nama moguće. Zašto? Ponajprije jer je to prva evangelizacija plemena Basare i Konkomba. Područje je golemo, broj stanovnika je oko 70 000, a raštrkani su u 176 sela i zaseoka. Dobro su prihvatili salezijance i naštil evangelizacije i oratorij. U vrlo kratku roku osnovali smo 50 filijala. I sam se biskup čudio kako je to bilo moguće. Ja sam se šalio da je to „kатоличка magija“ krunice i medaljice, a zapravo, bile su to lopte i bomboni, evangelizacija sadržajima koje mladi vole: igra, glazba, druženja, natjecanja, poneki izlet, priznanja i nagrade (simbolične).

Nije lako evangelizirati tako veliko područje zbog manjka radnika evangelizatora i materijalnih dobara/novca.

Naime, treba često posjećivati svaku filijalu, biti prisutan među ljudima, svjedočiti primjerom i poticati ih na vjernost Kristu (običaji i tradicija lako pobijede evangelizaciju koja nije redovita i dobro osmišljena).

Osim stalne prisutnosti, koja zahtijeva puno novca (auto, motori, gorivo...), trebaju i programi koji privlače: sport, glazba, natjecanja, poneki izlet, a to je sve opet povezano s financijskim mogućnostima.

Svjesni smo da je „žetva velika, a radnika malo“. Stoga treba osposobiti laike da budu duša/pokretači evangelizacije u svojim selima. Oni, ako su dobro pripremljeni – a najvažnije je poznavanje vjere – mogu i znaju pridobiti ljude. A treba ih i zadržati. Potrebna su ulaganja u njihovu formaciju, ali i osigurati im minimum uvjeta, barem prijevozno sredstvo (nekima motor, nekima bicikl), a ponekad bi ih trebalo i nagraditi za njihov prinos.

Puno je ljudi koji traže pomoć: bolesni, stariji, nemoćni, djeca... Karitas je srce evangelizacije. Vjerujem da je ključ uspjeha naše evangelizacije bilo upravo karitativno djelovanje na svim područjima. Nikada nismo ostavili nikoga na cjedilu, uvijek smo pomogli. Ponekada malo, a ponekada i malo više. Sve ovisi o

mogućnostima. Tako smo postali prijatelji svima i dobrodošli smo u svako selo. Veliki zahvati su bili bunari za vodu, zatim izgradnja nekoliko škola u najzabačenijim selima, pomoć u školovanju više od 450 djece (škola po njihovu izboru), naukovanje mladih u tri zanata (svaka tri mjeseca 100 mladih), izgradnja kapela i tri velike crkve.

Nisam znao da ću se tako ozbiljno razboljeti da ću morati napustiti Tatala, pa su neki projekti ostali nedovršeni: tri kapele ozidane, ali nisu pokrivene, jedna crkva ozidana, ali bez krova, dvije su pod krovom, ali nisu uređene, te jedan vrtić i osnovna škola u selu Nakpalborle.

Trebat će i novca i vremena dok se to dovrši. Pa svi vi koji možete, molim vas, pomozite! Od srca svima hvala na dosadašnjoj pomoći i neka vam Uskrsli uzvrati stotruko svojim blagoslovom!

U konačnici, sve je to Božje djelo, a mi samo instrumenti u njegovim rukama. Neka se Bog proslavi u plemenima Basare i Konkomba!

Razgovor s Katarinom Matijaca

Svibanj je Gospin mjesec i mjesec u kojem obilježavamo Dan obitelji i Majčin dan pa smo razgovarali s majkom osmero djece, osnivačicom prvog hrvatskog katoličkog portala za žene *Ženavrsna.com* i poduzetnicom, vlasnicom obrta *Linea Sacra* koji za cilj ima širenje znanja u življenju liturgijske godine u obitelji

? Gospođo Matijaca, za sebe kažete da ste majka po zanimanju i mnogima ste poznati upravo po portalu *Ženavrsna.com*, ali vrlo ste aktivni na više područja i puno toga ne znamo o vama. Predstavite nam se!

! Majčinstvo je moja prva i najvažnija zadaća. Dapače, upravo me majčinstvom Gospodin oblikovao kao osobu kakva sam danas. Ali ni majčinstvo ni moj rast po njemu ne bi bio moguć da nisam prvo supruga. A opet ništa od toga ne bi bilo moguće niti bih ja bila ja da prije svega toga nisam ljubljeno dijete Božje. To je moj stvarni identitet. Rekla bih da je sve ono čime se bavim moj pokušaj odgovora na pitanje što Bog od mene želi, kako ga mogu ljubiti u konkretnom životu i

kako mu svojim životom mogu dati slavu. Pokušavajući odgovoriti na Božje pozive, pokrenula sam prvo grupu na *Facebooku* za žene pod nazivom „Tko će naći ženu vrsnu“. Iz te grupe se oformila jedna lijepa zajednica žena, s kojima sam pokrenula prvi hrvatski portal za katoličke žene – *Žena vrsna*. Osim uredničkog posla na portalu pišem kada god stignem, a neko vrijeme smo suprug i ja za portal vodili i *podcast Savez ljubavi*. *Podcast* je nastao na poticaj prijatelja i uza svesrdnu podršku mojih prijateljica urednica. Željeli smo snimanim razgovorima o našim iskustvima približiti teme bračnog života i odgoja djece prema Božjem naumu. Življenje liturgijske godine u našoj je obitelji prisutno oduvijek i neprestano se mijenjalo i raslo zajedno s

nama. Osnovna ideja je omogućiti da vjera proдре u sve pore našeg života i doma. Po vlastitim iskustvima, ali i pitanjima i potrebama ljudi koje smo susretali naučili smo da to u današnjem svijetu nije lako postići. Život je veoma ubrzan i često nema vremena za pripreme aktivnosti za djecu. Tržište forsira sasvim krive aspekte blagdana, a ponuda vjerskih igara, igračaka i svakodnevnih predmeta prilično je ograničena. Tako se rodila „*Linea Sacra*“, obiteljski proizvod koji olakšavaju obiteljima da žive vjeru u svojem domu, podržani opipljivim podsjetnicima, ispunjavajući poslanje prenošenja vjere djeci odgojno-obrazovnim i zabavnim aktivnostima.

? Pročitali smo jednu izjavu da vam je svećenik jednom

rekao da kada god je Bog htio postići nemoguće, birao je žene. Jesu li žene danas svjesne svoje vrijednosti?

! Nažalost, nisu svjesne ni svoje vrijednosti ni važnosti vlastitog poslanja. Zanimljivo je da su muškarci toga puno više svjesni. Upravo nas oni i danas i u povijesti podsjećaju na važnost ženine uloge – brojni pape, svetci, teolozi i mislioci, kao što su G. K. Chesterton, C. S. Lewis i mnogi drugi. Kako kaže sluga Božji Fulton Sheen: „Povijest civilizacije bi se, zapravo, mogla opisati u terminima produhovljenosti žena.“ Jedan razlog je zasigurno taj što je žena ona koja primarno odgaja nove ljude, pa time utječe i na buduću generaciju društva. Međutim, F. Sheen je izvrsno primijetio da je žena ona koja postavlja standarde muškarcu: „Kada muškarac voli ženu, on mora postati dostojan nje. Što je njezina vrlina veća, što je plemenitiji njezin lik i posvećeniji istini, pravednosti i dobroti – to više muškarac mora težiti da bude dostojan nje.“ Zato, koliko god se danas puno govori o krizi muškaraca i očinstva, njoj je morala prethoditi kriza žene i majčinstva. Feminizam nam je puno naštetio, istjeravši ženu iz kuće i uvjeravajući ju da sva njezina vrijednost leži izvan onoga za što je stvorena, a to je majčinstvo. Žene su još uvijek pod utjecajem te ideje, koja im donosi puno nezadovoljstva i nesreće.

Upravo zato što je žena napustila svoje prvo mjesto, a to je obitelj, nema joj nikada dovoljno mjesta u svijetu. Jer na težji način otkriva da čovjek može obići cijeli svijet te, vrativši se kući, otkriti da je ondje oduvijek htio biti. Žena ne će pronaći sreću ni smisao svojeg postojanja tako što traži više položaje u društvu ili Crkvi, nego jedino ponovnim otkrivanjem i prihvaćanjem svojega temeljnog poslanja. Žena je u svojoj srži uvijek majka: živjela ona to u redovništvu, bračnom pozivu ili na koje god ju mjesto Gospodin pošalje. Upravo majčinstvo daje ženi tu neustrašivost da ljubi dokraja, ma koliko ju to stajalo.

? **Kažete da imate najboljeg supruga na svijetu, pa vas molimo da otkrijete tajnu kako pronaći najboljeg supruga na svijetu i kako se postaje najbolji suprug na svijetu.**

! Kao i sve drugo dobro u životu, najbolji suprug na svijetu je milost Božja. Još dok sam bila djevojčica, mama mi je govorila da treba moliti za budućeg muža, pa sam to i činila. Nisam bila tada svjesna kakav je suprug dobar suprug, samo sam molila, a Bog je slušao i odgovorio po svojem savršenom planu. Najbolji suprug na svijetu nije savršen, ali se to trudi svakim danom postati. Svaki suprug može postati „najbolji na svijetu“ željom, molitvom i ustrajnim ustajanjem. Rekla bih da je najvažnije imati volju mijenjati se. Bog za svakoga od nas ima poslanje sastavljeno od puno malih ili većih zadataka i za svaki nas priprema. Ako smo otvoreni, slušamo i imamo spremnost mijenjati se, možemo postati svetci, svi mi, obični ljudi. Još jedan važan korak na putu do najboljeg supruga na svijetu je supruga koja vjeruje da on to jest i koja se i sama trudi biti najbolja na svijetu.

? **Majka ste osmero djece i imate posla, mnogo različitih obveza. No za zdravo funkcioniranje obitelji i odgoj djece važni su i tata i mama. Što ja važno za obitelj i odgoj s majčine strane, a što s očeve?**

! Jednom sam pročitala da majka dijete uči o životu, a otac mu otkriva svijet. Majka je nježna prisutnost. Veoma je važno da je pri-

sutna, jer samo tako dijete uči da se na nju može osloniti i da joj može vjerovati. Pritom mislim na pravu prisutnost: tijelom i duhom. Slušati i osluškivati. Iz toga treba proizlaziti briga. Ako ne upoznajemo svoje dijete svaki dan, onda smo kao antibiotik širokog spektra: negdje ćemo riješiti problem, ali ćemo putem svešta porušiti. Ako pristupamo ciljano, poznajući srce svojeg djeteta, onda zaista možemo biti blagoslov kakav smo pozvane biti.

Otac je siguran temelj. Po svojoj prirodi otac će biti manje fizički prisutan, ali u njegovoj postojanoj ljubavi (prema Bogu, ženi i djeci) dijete će dobiti sigurnost i temelj. Upravo zbog sigurnosti koju pruža djetetu, ono se može odvažiti krenuti u svijet.

Majka i otac su kao dva vesla. Za dobru plovidbu, potrebna su oba. I zato je važno biti u suglasju. Muž i žena su jedno i kao jedno trebaju nastupati i prema djeci.

? **Priče iz misija potvrđuju koliko je snažna i moćna vjera u Božju providnost. Koliko se vi oslanjate na Božju providnost, jer je briga za djecu i obitelj na kvalitetan način zahtjevna ako se oslanjamo isključivo na sebe i svoje snage?**

! Rekla bih, i nemoguća. Toliko je toga u životu što ne možemo kontrolirati. Ako se sve temelji na meni i mojim snagama, onda je svaki nepredviđen događaj problem i šok. Ali ako znam da mojim životom upravlja netko tko ima savršenu kontrolu i sve izvodi na dobro, onda mogu biti mirna.

Vjera u Božju providnost je temelj naše obitelji. Bez te vjere se ne bismo usudili ni ući u brak ni biti otvoreni životu. I Bog nam je na sve načine potvrđivao tu vjeru. Ali on voli taj skok povjerenja. Kao dijete kada stoji na stepenicama i baca se ocu u naručje, sigurno da će ga otac uhvatiti. Tako i mi. Bog nas poziva i mi krećemo, sigurni da Bog ima cijeli plan i da će sve biti u najboljem redu.

Vrlo često se spomen providnosti vezuje uz materijalno. Kad se kaže da će Bog providjeti, obično mislimo da

nešto nije za nas. Kao da je svetost za druge, a nije. Svetost je zadatak svakoga od nas, kao što je hodanje zadatak svakog djeteta.

A možda najvažnija pouka da je ljubav liječi svaku bol. Dijete padne, udari se i kad ga mama ili tata poljube, sve je prošlo. Jesmo li svjesni da Bog Otac i Majka Marija ljube svaku našu bol? „Ako ne budete kao djeca...“ Dijete vjeruje u ljubav i zato ga više ne boli. Koliko bi nam život bio bolji i koliko bismo brže išli na putu svetosti kad bismo više učili od djece!

ćemo što dobiti. Ali Božja providnost je presavršena da bi se ograničila samo na to. Ponekad će vam maknuti jedno, da bi vam dao drugo. Ponekad ćete u hipu dobiti rješenje za problem koji ste uzaludno pokušavali sami riješiti. Ponekad će vam poslati pomoć u liku dragih prijatelja ili potpunih stranaca. Bog je vrlo kreativan i nikad se ne umara.

? **Vrijeme u kojem živimo nazivamo „modernim“. Međutim, je li teško biti žena, supruga i majka u ovom „modernom“ vremenu i koji su najveći izazovi i problemi?**

! Svako je vrijeme nekada bilo moderno i u svakom nas čekaju izazovi. Vjerujem da uza svaki izazov, Bog daje i potreban paket milosti. Istina je da je današnje vrijeme veoma zahtjevno. Duhovno gledano, možemo reći da se zlo zaista raspojasalo. No s druge strane, svjedočimo tolikim divnim svjedocima vjere, duhovnim preporodima, a informacije i kvalitetni sadržaji su nam uvijek nadohvat ruke. Rekla bih da je uvijek potrebno odabrati kut gledanja. Možemo jadicovati kako nam je teško nositi sve izazove današnjeg vremena ili možemo biti zahvalni na prilikama da se potrudimo za Gospodina, sigurni da

će nam on dati sve potrebne milosti da i u današnjem vremenu budemo žene, supruge i majke po mjeri njegovog srca.

Možda je taj temeljni odabir najveći izazov. Ako nam je cilj svetost, nebo, onda valja pogled uperiti onamo i ići smjelo, postojano i radosno naprijed. To nikada nećemo moći svojim snagama, ali nitko to od nas ni ne očekuje (osim možda mi sami). Blažena Djevica Marija je sigurna zvijezda vodilja na putu k Isusu, na putu u nebo. Njezina ruka je uvijek spremna. Naše je samo pružiti svoju i smjestiti ju u siguran dlan majke koja vodi, brine se i hrabri. Uz nju je sve puno lakše.

? **Često čitamo o tome što sve djeca trebaju naučiti od roditelja, ali sigurni smo da roditelji puno toga mogu naučiti od svoje djece. Koje su najvrjednije pouke koje ste naučili?**

! Veoma me veseli to što ste rekli! Uvijek ponavljam da ne odgajamo samo mi djecu, nego i ona odgajaju nas. Naučila sam od djece gotovo sve. Mogle bismo jedan intervju imati samo o tome, ali evo nekoliko primjera. Kada ne možeš doći do onoga što trebaš, plači – i mama i tata će priskočiti u pomoć. Ako ne čuju odmah, ne odustaj i ako treba, pojačaj ton. Ima li boljih pouka za molitvu? Ako želiš hodati, prvo ćeš mnogo puta padati. Nema veze! Što prije ustani i pokušaj ponovno. Koliko god puta treba. Ako još ne znaš hodati, puzanje te isto vodi naprijed. Koja pouka za uspjeh u duhovnom životu! Mi se tako lako obeshrabrimo i zaključimo da nešto ne možemo ili da

? **Stopa razvoda braka sve više raste. Što je uzrok tomu i koji je vaš savjet za radostan brak i skladno funkcioniranje obitelji?**

! Rekla bih da je najveći uzrok problema u braku sebičnost. Ja na prvom mjestu. Sve je podređeno meni. Sve za mene. To je poruka koju nam Đavao na sve načine podmeće. Zna da je sebičnost idealan način uništenja odnosa i zajedništva. Srećom, za to ima lijeka: pogled na križ. Ako je Krist mogao umrijeti za grešnike, onda mogu i ja u kojoj situaciji umrijeti za muža, kojega volim i koji mene voli.

Za skladnu obitelj treba puno molitve (osobne i zajedničke), staviti drugoga ispred sebe, poniznost, praštanje i ponovno ustajanje. I puno zajedničkog vremena. Obitelj je skupina grešnika, zato je normalno da imamo i problema i da jedni druge ranjavamo. Ali obitelj je utemeljena na sakramentu koji joj daje snagu da može izdržati sve oluje. Naravno da je potrebna naša suradnja, ali nije sve na nama. Možemo i moramo tražiti pomoć neba u svim situacijama. Od malih sitnih problema do onih ozbiljnih odluka koje mogu biti prekretnice. Zato je važno uvijek imati spremne dvije rečenice: *volim te* i *oprosti*. Otvoriti osobnu banku i imati spreman kredit za drugoga: *ma može on to ili sigurno je mislio bolje nego što je ispalo*.

Bog nas nije slučajno stavio u obitelj u kojoj jesmo. Jedni drugima smo dani kao mogućnosti za rast i posvećenje. Vidim to i u primjeru svojeg supruga i mene, ali i u poretku djece u obitelji. Uvijek si upućen na onoga tko te brusi, uz kojega možeš postati bolji. Zato je dobro situacije gledati kao prigode, a ne kao probleme. Onaj drugi radi nešto što me živcira, možda, ali idem radije gledati ovako: daje mi prigodu da vježbam strpljivost.

? **Imate li omiljen biblijski citat i zašto vam je posebno srcu drag?**

! „I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj.“ U tome je sve. Bog me ljubi upravo takvu kakva jesam. Baš sada. Uvijek. Ne sutra, kada budem bolja, niti kasnije, kad se smirim. Ljubi me sada. I kada povjeruješ u tu istinu, sve je drugačije. Imaš hrabrost ustati. Imaš hrabrost prihvatiti sebe. Imaš hrabrost i snagu voljeti drugoga. I sav život se pretvara u simfoniju radosti. Romantika? Ne, činjenica! Ako Bog, koji je Stvoritelj i Kralj Svemira, čije je vrijeme i koji sve drži u postojanju, koji je svemoćan, ljubi mene, baš mene osobno, onda svaka stotinka sekunde mojeg života ima neprocjenjivu vrijednost i savršen smisao. I kako me ljubi? Tako da nije ni svojeg Sina poštedio, nego ga je predao za nas, za mene i tebe, da imamo život. Koja ljubav! Iz te činjenice snagu crpe svi mučenici i svjedoci vjere od početka do danas. I ta činjenica ima snagu koja može nositi moju svakodnevicu, sa svim njezinim izazovima.

? **Koji svetac vam je poticaj i uzor ljubavi prema Bogu i čovjeku?**

! Sva sreća što se Blažena Djevoja Marija ne računa, jer je izvan kategorije, i što je sv. Mihael arkandeo, pa je tehnički isto izvan kategorije. Ipak, teško bi mi bilo nabrojiti sve svetce koji su mi uzor i poticaj, ali ako moram birati jednoga, onda će to biti sv. Josip. Sveti Josip je pokazao najveću ljubav prema Bogu i čovjeku, jer je u potpunosti svoj život podredio

poslanju koje mu je Bog dao, a koje je temelj spasenja svih ljudi. Osim toga sv. Josip je najbolji primjer svih onih kreposti koje su potrebne današnjemu čovjeku: pobožnost, čistoća, pravednost, jakost, marljivost...

Sveti Josip u tišini osluškuje Božji glas, prepoznaje Božju volju i smjesta ju vrši. Meni je to kao mali tečaj svetosti: ako ti je Bog na prvom mjestu, sve će drugo doći na pravo mjesto. Poniznost svetog Josipa me posebno oduševljava. Od Boga je izabran biti zemaljski otac samomu Bogu! A on ostaje tih i samozatajan do kraja. Ne samo do kraja svojega zemaljskog života, nego i u povijesti Crkve ostaje tih pratitelj Isusa i Marije. Toliko tih da većina vjernika nije ni svjesna kolika je njegova moć! Crkva ga zove strahom zlih duhova. Zamislite koja je to snaga! Raduje me novo otkrivanje toga divnog svetca i vjerujem da su u pravu oni koji kažu da se upravo nalazimo u vremenu svetog Josipa. Njegov zagovor i primjer su nam od presudne važnosti.

? **Kakva bi trebala biti uloga svake osobe u Crkvi?**

! Parafrazirajući svetu Malu Teziju, rekla bih: u srcu Crkve budi ljubav. Ako ljubim, onda ću uvijek biti na pravom mjestu u pravo vrijeme. Onda ću uvijek znati što mi je činiti. Jer ljubav vidi drugoga u njegovoj realnosti, prepoznaje potrebu i ima silnu želju da ju ispuni. Gdje je ljubav, ondje je i Bog. Duh Sveti je onda tvoj prislan prijatelj i jasno te upućuje kako trebaš djelovati. No, da bismo istinski ljubili druge, trebamo umrijeti sebi. Predivno je znati da tek umiranjem sebi za Boga i bližnjega dobivamo sebe u potpunosti. Zato se nikada ne treba bojati staviti druge ispred sebe.

? **Draga Katarino, prijatelj ste misija i bili ste članica kreativnog tima koji je radio na razvoju društvenih igara Veseli kilometri za pomoć misionarima. Kako misijska svijest utječe na življenje vaše svakodnevne i činjenicu da smo svi pozvani biti podrška Crkvi u misijskom djelovanju i svojim životom svjedočiti evanđelje?**

! Volimo pratiti život u misijama i onda to blago koje primamo ugraditi u odgoj djece i život svoje obitelji. Činimo to u razgovoru, priči, igri i poticaju na konkretna djela ljubavi za misije. Posebne milosti koje iz toga proizlaze su zahvalnost, jednostavnost i drugačiji pogled na siromaštvo.

Naša kultura se guši u obilju. Ne samo financijskome, nego i obilju informacija, zadataka, ideja... Svega je previše. A za život duše potrebna je tišina, potrebna je jednostavnost. Odmaknuti se od sve te gužve da bi u jednostavnosti života mogao susresti Boga. Tek iz toga osobnog susreta možemo i mi postati misionari u našim životnim sredinama.

Današnji zapadni čovjek u svemu je tom obilju izgubio Boga. To je istinsko siromaštvo i prava žed. Vjerujem da svatko od nas, gdje god da je i što god da radi, može biti misionar koji donosi radosnu vijest.

Ponekad će to biti osmijeh ili ljubazna riječ, kad su svi nervozni i nestrpljivi, primjećivanje dobra u drugima, pomoć u pravi trenutak ili pružena ruka. Što god da je, kršćanin je pozvan biti drugačiji. Biti takav da se drugi zapita što ti daje snagu da budeš radostan, miran, da ljubiš. Tek tad se otvara prigoda za razgovor o Bogu. Ako počnem razgovorom o Bogu, a moj život ne pokazuje Boga o kojem govorim, onda sam zatvorio jedna vrata koja su trebala biti otvorena.

? **Koja je vaša poruka čitateljima Radosne vijesti i što biste nam stavili na srce kao poticaj za razmišljanje i djelovanje?**

! Mislim da je sv. Pavao u sljedećem tekstu rekao sve što bih voljela poručiti našim čitateljima: „Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se! Blagost vaša neka je znana svim ljudima! Gospodin je blizu! Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu – molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem – očitujte svoje molbe Bogu. I mir Božji, koji je iznad svakog razuma, čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu.“ (Fil 4, 4 – 7)

Molimo za crkvene pokrete i zajednice da iz dana u dan iznova otkrivaju kako su poslone donositi evanđelje, stavljajući vlastitu karizmu na služenje potrebama današnjeg svijeta.

 Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

Već se ustalila redovitost međunarodnih susreta crkvenih pokreta i zajednica o svetkovini Duhova s papom u Vatikanu. Prigoda je to za zahvalnost Bogu, koji nadahnjuje različite ljude diljem svijeta da se s posebno primljenim karizmama stave na raspolaganje ljudima današnjice. I kao što su u Pracrkvi kršćani doživljavali ne samo izričitu Božju nazočnost, isto su tako osjećali i teškoću svoje grješnosti, pogotovo kad se radilo o usklađenosti spoznaja i djelovanja. Stoga su apostoli, svjesni svojeg poslanja nadgledništva (biskup /*episcopus*/ = nadglednik, onaj koji bdije) bdjeli nad time da se darovi Božji u Crkvi skladno stave u službu cijelog tijela Crkve, upravo kao u jednom skladnom organizmu. O tome, primjerice, piše sv. Pavao u

Prvoj poslanici Korinćanima, a Drugi vatikanski sabor izričito poziva na budnost, ističući da je karizma nad karizmama hijerarhija koja prosuđuje sve karizme. Time se izričito ističe da su karizme stalno podvrgnute razlučivanju, kao što su i apostoli, poput sv. Ivana, upozoravali vjernike da se ispituju kojeg su duha.

Temeljni je zadatak svakog kršćanina da uskladi svoj život s evanđeljem, radosnom vijesti, ali i da svjedoči evanđelje ne samo životom, nego i riječima, pružajući svojim suvremenima razlog nade koja ih prožima, jer ih je prožela radost i žar Duha Svetoga, koji ih i šalje ovom svijetu da navješćuju ljubav Božju za sav svijet. S tim u vezi papa Franjo je pri jednom susretu s crkvenim pokretima govorio: „Evandeoski put nije turistič-

ki izlet. To je ponajprije izazov: svaki je korak izazov, a i svaki je korak Božji poziv da se uvijek ide naprijed. Uvijek smo na putu, uvijek u obraćenju, uvijek u razlučivanju, da bismo ispunili volju Božju. Napokon, svaki je korak služenje. Nismo tu zato da se zatvorimo u kavez i uživamo u nekakvoj sigurnosti novosti Božjih darova koji su nam dani. Lako se upadne u opasnost da ta novost brzo ostari. Zato smo pozvani na služenje, a to je ponizan odgovor na Božje darove, koje smo dobili da bismo svima poslužili svjetlom evanđelja.

Velika je odgovornost i molitelja da izmole svima ispravno shvaćanje i prihvaćanje Božjih darova, da bi oni donosili plodove obraćenja i radosna življenja evanđelja u ovom svijetu.

Misijska akcija maslinove grančice iz Župe Aladinići

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela BiH u suradnji s dijecezanskom upravom Papinskih misijskih djela Vrhbosanske nadbiskupije i Župom Svih svetih Aladinići i ove godine organizirala je misijsku akciju maslinovih grančica. Župnik Marin Krešić sa svojim župljanima ponudio je i pripremio maslinove grančice, koje su prevezene u Sarajevo, gdje su doradene i spakirane u pakete te odvezene u župe koje su ih naručile. Maslinove grančice su u župe stigle prije Cvjetnice, da bi ih župnici mogli ponuditi svojim vjernicima, koji su tom prigodom dali svoj prilog za misije. U akciji je sudjelovalo 30 župa Vrhbosanske nadbiskupije. Ima župa koje se same pobrinu za maslinove grančice ili svojim vjernicima ponude tisove grančice ili druge vrste crnogorične

šume, što je u Bosni stari običaj, a prilog od tih grančica predaju Misijskoj središnjici.

Banjolučka biskupija također organizira tu misijsku akciju, a maslinove grančice tradicionalno nabavlja iz Dubrovačke biskupije. Većina župa te biskupije sudjeluje u toj važnoj misijskoj akciji. Nadamo se da će se akciji priključiti i župe biskupija iz Hercegovine, kao i druge župe iz Vrhbosanske nadbiskupije.

Iako obitelji župa primorskih biskupija u Hrvatskoj imaju svoje maslinike, i one sudjeluju u toj akciji te na taj način daju svoj prinos najpotrebitijima u misijama.

Ta misijska akcija pruža prigodu djeci i mladima, ali i odraslima da se što bolje pripreve za Veliki tjedan i za Uskrs te da urade nešto korisno za

naše misionare i njihove vjernike koji su potrebiti svake naše pomoći. Veličina te misijske akcije i je u tome da se što više djece i mladih uključi u pripremu i podjelu maslinovih grančica, produbljujući tako misijsku svijest svoje župne zajednice. Svima koji su na bilo koji način sudjelovali u toj plemenitoj akciji najiskrenije zahvaljujemo. Neka ih Gospodin nagradi svojim milosrdem za milosrdna djela koja su sudjelujući u toj akciji učinili za potrebite u misijama.

PMD BiH

Misijska izložba u Novom Travniku

U Župi uzašašća Gospodinova u Novom Travniku 12. travnja započela je velika duhovna obnova uoči svetkovine Božjeg Milosrđa te je tim povodom otvorena i misijska izložba *Milosrđe u misijama – naš doprinos*.

Svetu misu predvodio je nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH i kanonik Stolnog kaptola vrhbosanskoga mons. Luka Tunjić. S njim u koncelebraciji bili su župnik domaćin Marko Majstorović, kao i župni vikar Marcel Tunjić, misionar milosrđa o. Josip Ikić te vojni kapelan i župnik u Čemernom Ivo Jezidžić.

Na početku je okupljene vjernike i svećenike pozdravio župnik Majstorović. U prigodnoj homiliji, čija je tema bila *Milosrđe u misijama – naš doprinos*, mons. Tunjić je istaknuo koliko važnu ulogu ima Katolička crkva u misijama, a posebno u Africi, kako u školstvu, zdravstvu tako i u drugim djelatnostima, a najveći pridonos je širenje radosne vijesti – evanđelja. Uz materijalnu pomoć, koja je potreb-

na misionarima u obavljanju njihovih svakodnevnih poslova, propovjednik je naglasio i pozvao nazočne vjernike na molitvu za misionare, kao prvotni i najvažniji oblik pomoći, da bi mogli ustrajati u svim problemima s kojim se susreću u svojem poslanju. Propovijed je završio porukom bl. Pauline Jaricot: „Od svih strahova koje imamo najviše se trebamo bojati da ne povrijedimo Boga i ne izgubimo njegovo milosrđe“, poručivši da ne možemo očekivati Božje milosrđe ako i sami nismo milosrdni.

Na kraju euharistijskog slavlja u dvorani crkve vjernici su mogli pogledati izložbu predmeta i suvenira iz svih zemalja u kojima su djelovali i djeluju misionari Crkve u Hrvata, a koja ima izložbeni (središnji dio) i prodajni karakter (predmeti su izloženi na vanjskom oltaru). Izložba se može pogledati i u četvrtak 13. travnja.

Na taj način vjernici mogu probuditi veću svijest o radu u misijama te pomoći radu misionara.

Zoran Miličević / J. P., KTA

Djeca iz Župe Prozor posjetila Misijsku središnjicu

Na Uskrsnu srijedu u jutarnjim satima, na čelu s vjeroučiteljicom s. Marinelom Zekom, djeca Župe Presvetog Srca Isusova Prozor posjetila su Misijsku središnjicu u Sarajevu. Nakon pozdrava s. Marinele i želje da se djeci što kaže o našim misionarima i prikupljanju sredstava za misije i misionare, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH mons. Luka Tunjić uzvratilo je pozdrave i kazao nekoliko riječi o četiri papinska misijska djela, izdvojivši Djelo svetog djetinjstva, koje se brine za djecu u misijama. Geslo tog djela je „Djeca pomažu djeci“. Već treće stoljeće djeca čine čuda svojeg vremena moleći i pomažući svojim vršnjacima u misijama. Ravnatelj je pohvalio Župu Prozor i svako dijete za misijske aktivnosti te pomoć misijama i preporučio da i nadalje mole za djecu u misijama i prikupljaju sredstva, jer im je pomoć

i danas itekako potrebna. Spomenuo je i podatak da svake minute oko 11 ljudi u svijetu umre od gladi, dok se u istom tom svijetu baci toliko hrane da bi se glad mogla dva puta iskorijeniti.

Djelatnica u Misijskoj središnjici s. Davorka Šarić pripremila je djeci slatkiše i promidžbene materijale, iz kojih će se moći informirati o misijskoj djelatnosti Crkve i moliti za misije. Taj susret je poticaj svima nama da s još više žara širimo misijsku svijest, da pokazemo svoje milosrdno lice, koje upravo milosrdem postaje sve sličnije licu uskrslog Gospodina. To je također poziv svima da posjete Misijsku središnjicu, da pogledaju izložbu suvenira i predmeta iz različitih misijskih zemalja

te da čuju koju riječ više o misijama i djelovanju naših misionara.

PMD BiH

Misijske korizmene akcije u župi sv. Ante Padovanskog u Zadru

Župljani Župe sv. Ante Padovanskoga na Smiljevcu, u Zadru, svojom molitvom i djelima ljubavi rado podupiru misijsko djelo Crkve. U Župi su aktivne dvije misijske zajednice: Mali misionari, kreativna radionica za djecu, te misijska zajednica odraslih. Mali misionari svake se subote okupljaju i pod vodstvom svojih voditeljica i časne sestre Velimire izrađuju različite vjerske i ukrasne predmete, koje potom prodaju da bi prikupili sredstva za potrebe misija. Misijska zajednica odraslih sastaje se jednom mjesečno na molitvu *Krunice* za misije i misionare, a svakoga trećeg četvrtka u mjesecu priprema euharistijsko klanjanje na misijske nakane.

Obje zajednice bile su osobito aktivne tijekom korizme. Tako je misijska zajednica odraslih organizirala akciju prikupljanja maslinovih grančica. Vrijedni župljani rado su se odazvali toj akciji i donirali svoje grančice, koje su potom čla-

novi misijske zajednice, uz pomoć drugih župljana, uređivali i pakirali u kutije. Paketi s grančicama poslani su župama u unutrašnjosti naše domovine, da bi i njihovi župljani na Cvjetnicu imali blagoslovljene maslinove grančice te ujedno svojim prilogom za grančice pomogli misijama.

Redovito mjesečno klanjanje na misijske nakane u ožujku bilo je prigodno vezano uz Dan svjedoka vjere, pa se osobito molilo za sve progonjene kršćane, a pritom nisu zaboravljeni ni naši ubijeni misionari – fra Vjeko Ćurić i sestra Lukrecija Mamić.

Mali misionari marljivo su izrađivali prigodne uskrsne ukrase, koje su na V. korizmenu nedjelju izložili na štandu ispred crkve i ponudili župljanima na prodaju. Župljani su se, kao i uvijek, velikodušno odazvali akciji „Malih misionara“ i još jednom pokazali veliku osjetljivost za materijalne potrebe misionara te ujedno dali

poticaj našim mališanima da ustraju u svojem hvaljevrijednom zalaganju za misije.

I. K.

Peti dobrotvorni koncert za misije u Trogiru

Na Mali Uskrs, u nedjelju 16. travnja 2023., u katedrali sv. Lovre članovi Hrvatskoga katoličkog zbora „MI“, predvođeni misijskom sekcijom, organizirali su peti humanitarni koncert *Pomognimo misijama*. Koncertu je nazočio veći broj vjernika, koji su uživali u izvođenju duhovnih pjesama. Zadaća misijske sekcije je djelatno zauzimanje za misije i pomoć misionarima

koji propovijedaju evanđelje onima koji nisu čuli za Krista i kršćanstvo te se brinu za siromašne, nemoćne, ovisne i životno ugrožene na svim stranama svijeta.

„Misijska područja izložena su mnogim nevoljama (glad, bolesti, nepismenost, izrabljivanje, nevjera), ali velikodušnošću misionara i njihovih dobročinitelja rastu u duhovnome i svakome drugom pogledu, a mi

im na taj način želimo pomoći u njihovu radu“, kazala je na početku koncerta Klaudija Paljuca, voditeljica misijske sekcije. Miovci su također priredili kolače za prodaju i misijske materijale te vrijedne knjige. Prikupljenih 500 eura prosljeđeno je Nacionalnom uredu Papinskih misijskih djela u Zagrebu.

Na koncertu su sudjelovali Zbor „Mihovil“ iz

Splita, Vokalisti trogirске katedrale, Katedralni zbor mladih i solisti: Lea Sikić – sopranistica, Mihovil Peko – bariton i Hrvoje Čuić – tenor.

Potvrdivši da tko ne ljubi svojeg brata, kojega vidi, ne može ljubiti ni Boga, kojega ne vidi, trogirski miovci su i ovaj put dokazali koliko su bitna mala djela koja se čine s puno ljubavi.

V. S.

Maslinova grančica – moj dar za misije

Kad je Noa iz korablje pustio golubicu i ona se vratila s komadićem maslinove grančice, to je bio znak da je njihovim mukama došao kraj i da je spas blizu. Maslina je tako simbol Božje providnosti, nade i snage. Zahvaljujemo svim prijateljima misija koji su i ove godine sudjelovali u akciji *Maslinova grančica – moj dar za misije*. Svojim sudjelovanjem u toj akciji pomogli su braći i sestrama u dalekom svijetu, gdje djeluju naši misionari i misionarke. Iduće godine obilježavamo 50 godina od pokretanja korizmene misijske akcije *Maslinova grančica – moj dar za misije*. U siječanjском broju *Radosne vijesti* 1974. godine tadašnje uredništvo pozvalo je vjernike na „novi oblik pokore: darivanje maslinovih grančica na Cvjetnicu za misije i misionare“. Otada ta akcija živi zahvaljujuću

živom ljubavi za misije. Potrebno je puno truda da bi akcija uspjela, ali dobri Bog blagoslovi sav uloženi trud i velika je to radost! Ideja je da se povezuju župne zajednice u našoj domovini, one uz more, gdje uspijevaju masline, i župne zajednice u unutrašnjosti, gdje maslina ne raste. Grančice se na Cvjetnicu nude vjernicima uz dobrovoljan prilog za misije. Takvim se spajanjem naših župa i vjernika pridonosi crkvenomu zajedništvu na svjetskoj razini. Svi mogu jedni od drugih nešto vrijedno primiti i drugima darovati. Dobri Bog darovao nam je masline i potrebno ih je orezivati svake godine ako želimo da dobro rode i da u plodovima ima dosta ulja. Period rezidbe je u korizmenom vremenu, tako da, umjesto da se grančice bace i tako propadnu, u ovoj akciji dobivaju novu vrijednost i

smisao. U skupljanju, pakiranju i slanju grančica dolazi do izražaja važnost da svatko može misijski djelovati i biti podrška misionarima, koji su svojim služenjem u dalekim zemljama objedinili molitve, žrtve i odricanja vjerničkih sredina koje su ih ispratili u misije. Više od samoga financijskog rezultata akcija izgrađuje misijsku svijest vjernika i ljubav prema misionarima i onima koji će „na njihovu riječ“ povjerovati u Krista. Prikupljena novčana sredstva za maslinove grančice namijenjena su za potrebe djece u misijskim zemljama. Na taj se način misionari, uz propovijedanje evanđelja, mogu brinuti i za materijalni razvoj sredina u kojima djeluju, a osobitu pozornost poklanjaju djeci. Pomažu im gdje god mogu, a najviše u opismenjavanju, otvarajući škole, brinući

se za njihovu zdravstvenu zaštitu, učeci ih obrađivati zemlju na napredniji način, da bi se tako uključili u cjelokupan napredak društva i imali sretniju budućnost.

Akcija *Maslinova grančica – moj dar za misije* pokazatelj je naše iskrene vjere u Boga i našega kršćanskog zajedništva, a sudjelovanjem akciji pokazali ste odlučnost da slušate Učitelja, koji je rekao: „Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste!“ (Mk 25, 45)

Hvala svima koji su sudjelovali u toj akciji! Blagoslov je činiti dobro i pomoći drugomu.

PMD RH

Izvadci iz dnevnika

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Pređragi moji, mir Spasiteljve! Počeo je Gospin mjesec. Svako jutro i svaku večer išao sam pred lurdsku spilju i tamo se za vas molio. Neki mladi novak držao u blagovaonici propovijed. Da znate kako sam se smijao. Razvikao se i raznježio o ljepoti svibnja, o cvijeću i ptičicama, što pjevaju po zelenim granama, a amo vrućina, da duša na jezik iskače, sve naokolo suho, kao da je pala ognjena kiša. Mora da je, sirotica, prepisao propovijed od kakva europskog propovjednika...

3. svibnja. Naš slovenski brat Ribaš ubio je jednog šakala. Počeo je za njim trčati, pa se jadni šakal toliko uplašio da je skočio u nekakvu bačvu, a brat ga onda odozgo priklopio kamenom.

9. svibnja. Išao naš brat zatvoriti motornu pumpu, koja služi za natapanje vrta. Bila je već kasna noć, pa nije puno vidio. Sagnuo se i uvukao ruku u rupu, gdje je bio ključ, kad li mu preko ruke poskliznu jedna otrovnica. Od straha ju je stresao i odbacio od sebe, prihvatio najbliži kolac i stukao joj bedastu glavu. Pričao mi je da je kasnije išao veoma oprezno natrag i svojom ba-

terijom svijetlio pa gledao na sve strane... Što ćete, strahić koze pase, i kad se čovjek jednom oprži na vatri, i dima se boji. Sutradan su mu rekli seljaci da je to jaka otrovnica i da se može za pola sata od nje umrijeti. Međutim, ne valja sve seljacima vjerovati. Oni i za obične vodene zmije kažu da su najveće otrovnice.

15. svibnja. Počeli su ljetni praznici. Moji drugovi ostaju ovdje, a ja sam si izmolio dopuštenje pa idem u misiju, da pomognem patrima oko propagande za novu crkvu svete Male Terezije.

Ostavio sam Hazaribagh oko podne. Bilo je upravo strašno vruće. Do stanice ima 80 km, koje sam prevalio u nekakvu prepotopnom autobusu. U dva sata krenuo sam vlakom dalje u Calcuttu. Uzeo sam drugi razred, jer je takav propis da svećenici moraju putovati u drugom razredu, budući da je treći razred uvijek tako prenatrpan da je zbilja u njemu nemoguće putovati. Jedan veliki odjeljak bio je gotovo sasvim prazan. Sa stropa se vrte ventilatori, samo je muka što je sve skupa tako zamazano. Na slijedećoj stanici ušao je nadglednik, koji je morao putovati do obližnje stanice. Kad su slugе vidjeli u koji je odio ušao, doletjeli su odmah s metlama i krpama i sve su lijepo oprali.

Pred večer je ušao jedan mladić, poganin. Pričamo o svemu i svačemu, dok razgovor nije prešao na vjeru. Ljut je na Engleze, pa zbog toga i na sve Europejce i na sve što je došlo iz Europe. Reče mi: !Ja vjerujem kršćanstvu, ali

ne vjerujem kršćanima...“ I to je živa istina, da mnogi Europejci svojim slabim životom sablažnjuju Indijce, pa je onda propovijedati misionarima veoma teško, jer urođenici mogu uvijek uprijeti prstom na ovakve slabe katolike ili protestante.

Nekoliko dana zaustavio sam se u Calcutti. Klima je upravo strašna. Čitav dan se čovjek znojiti. Silno je sparno. U svakoj sobi i u svim ostalim prostorijama nalaze se električni ventilatori, ali ne koristi puno.

17. svibnja. Pohodio sam kalkutške skaute iz našeg kolegija, koji su bili otišli na dvodnevnu šetnju 20 km od Calcutte. Otišao sam na motoru s jednim patrom. Mislim da mi je to bila jedna od najljepših šetnja u životu. Nisam ni slutio da je okolica Calcutte tako krasna. Silni gajevi palma s obje strane asfaltirane ceste, kanali, jezera... Kod skauta je bilo lijepo. Naložili su veliku vatru i oko nje posjedali. Nama u čast održali su malu priredbu, ali im nije baš previše uspjela. Kasno u noći vratili smo se natrag u Calcuttu. Kolike li razlike između onog mira u prirodi i buke, vike i prašine velegradskog života i prometa!

18. svibnja. Otišao sam u Boshonti. U Canningu, odakle se ide ladicom u Boshonti, bilo je muke i nevolje. Vjetar je s mora baš junački puhao, plima na vrhuncu, zanijelo je motorni čamac prema drugim ladicama, pa su se bojali da će se sve

skupa razbiti. Bilo je malo opasno, ali su ti Indijci tako vikali i kličali, kao da se „Titanik“ topi. A ja bio u velikoj brizi za svoje kofere, koji su ostali na obali. Međutim, sve se sretno svršilo, i moji su koferi došli, i ostali su se ljudi ukrcali.

U Boshonti sam došao u četiri sata. Pater se Vizjak veoma razveselio. Počastio me kao da sam došao svojoj kući.

Djeca su načula da je došao novi otac, pa se sletjela u moju sobu, nadajući se da će i ovaj put biti bombona, kako ih je ono bilo, kad sam pred Božić bio ovdje. Ali moji su bomboni ostali u Calcutti. Onda su mi sve prekopali. I to ne samo danas, svaki dan su dolazili i iznova sve točno pregledavali. Osobito dva mala lopovčića. Prvi dan su mi dali ruku i rekli mi da žele postati moji prijatelji. Na račun toga prijateljstva čitav dan su me smetali. Soba mi je bila gotovo uvijek puna. Kad bi ljudi čekali na patra Vizjaka, onda bi, jednostavno, došli u moju sobu i tu gledali kako ja tipkam na pisačem stroju ili kako pišem. Više puta bi znali i po čitav sat ostati i samo gledaju mene. Dok nisu brbljali i ispitivali, puštao sam ih na miru, neka se ljudi vesele i neka gledaju.

Jednog dana ostao sam u kući sam. Došla neka žena iz susjednog sela Ranigora. Srušila joj se kuća, pa moli da joj sagradim novu. Utješio sam je i rekao joj da pričekava oca Vizjaka. Kasnije sam od njega doznao da joj je on već prije htio popraviti kuću, ali ona nije htjela, jer joj je kuća izgledala dobra. A sada valja toliko trošiti, jer se kuća sasvim raspala. Nije to nikakova novost u Boshontiju. Sve je građeno od blata, pa kad navale kiše, sve se razmekša.

Toliko ih je došlo tražiti lijekove, no takove sam poslao u nedaleki samostan časnih sestara, koje imaju ljekarnu. Mi imamo nešto lijekova za prvu pomoć, osobito za ubode zmija i za koleru, ali ja se u to gotovo ništa ne razumijem, pa se bolje ne igrati lijekovima.

Počeo sam tri Bengalca dječaka, novoobraćenika, poučavati engleski, i to na bengalskom. Tu je bilo smijeha. Engleski ide već dobro, ali bengalski je tek na početku. No na

ovakav se način najbrže nauči jezik. Prvih dana bilo mi je teško, a iza mjesec dana već sam prilično dobro govorio bengalski.

21. svibnja. Nedjelja. Školska soba, koja služi za crkvu, bila je dupkom puna. Većina je ljudi primila svetu pričest. Pod misom pjevaju bengalske pjesme. Učitelj sjedi na zemlji i svira mali harmonij, a nekoliko mladića udara u bubnjeve.

Navečer su priredili malu svečanost meni u počast. Izašli smo van na livadu pred misijsku postaju i tu posjedali po travi. Nedaleko od nas veliki Petromax rasvjetljivao je čitavu okolicu. Patra Vizjaka i mene postavili su na počasno mjesto i onda su započeli sa svojim pjesmama. Jedan pjeva i predvodi, drugi za njim opetuju. Imaju dobro pamćenje, točno upamte. Napjevi su jako čudni i našem uhu ne baš najugodniji. Pjevali su o svemu i svačemu. Malo se zamisle, dođu pred nas, dotaknu se rukom naših nogu, poljube ruku, naklone nam se, i onda mrvičak za sebe pjevuckaju, da uhvate pravi ton. Poslije toga započnu. Dakako, da ih bubnjevi prate, jer u Indiji ne može ništa biti bez bubnjeva.

Najradije pjevaju o pobožnim stvarima, o događajima iz *Svetog pisma*, ili o životu svetaca, koje oni poznaju. Jedan starkerlja pjevao o Herodu i Joni mjesto o Ivanu Krstitelju. Ljudi ga onda odmah isprave i vele: „Bhalo nei!“ – „Nije dobro!“ On ispravi i ide naprijed kao da nije ništa bilo. Taj je stari nekoliko puta pogriješio, jer ne zna dobro bilijsku povijest, pokršten je istom pred koji mjesec dana. Kad koju stvar rekne dobro, onda mu vele: „Bhalo, khub bhalo!“ – „Dobro, jako dobro!“

I tako je to išlo sve do 11 sati u noći. To nije ništa neobično za njih. Njihove predstave, tzv. datre, traju po 6-7 sati. Isto je tako kad mi dajemo naše europske predstave, koje moramo dobro promijeniti i puno toga dodati, jer bi inače za Bengalce bile prekratke. Vježbanje takvih predstava jako izmori, ali rado to činimo, jer se po njima mnogo ljudi obrati. Oni lakše pamte ono što su vidjeli na pozornici nego ono što su čuli u crkvi ili u školi.

Inače je ovih dana u Boshontiju bilo jako vruće. Nasreću je nakon dva-tri dana počelo kišno doba, pa je nešto bolje. Velim „nešto“, jer je sparina ostala. Zanimljivo je ono popodne bilo kad je započelo kišno doba. Već se nekoliko dana oglašivalo u novinama da iz Bengalskog zaljeva dolazi monsun –vjetar koji donosi kišu. Oblaci su se tako vrtjeli i valjali da ih je bilo strašno i gledati. Grmjelo je i sijevalo, a onda se izlilo. Izgledalo je kao da smo ušli u kakav oblak. Nije se gotovo ništa vidjelo. Kasnije je još nekoliko dana padala kiša, a zatim je bilo malo vedro, pa je počelo iznova. Morate znati da ne pada kiša stalno u ovo doba. Više puta zna proći i po nekoliko dana bez kiše. To je veoma opasno za rižu, jer se tada lako osuši.

Mislim da sam vam već javio kako mi je glavna briga bila u Boshontiju pisanje propagandističkih listova za novu crkvu svete Male Terezije. Da se previše ne umorim, umnožio sam jedno pismo u 1200 primjeraka na stroju Gestetneru, pa sam onda sve to razaslao na sve strane u Hrvatsku i Ameriku. Naravno da sam morao pisati dosta privatnih pisama. Bio sam se malo i umorio, no onda sam nekoliko dana dobro spavao, pa je bilo sve u redu.

Daj Bože da sva ta pisma urode plodom, jer svakako ove godine moramo početi s gradnjom crkve! Već je više od 2000 vjernika, a svi se obredi obavljaju u školskoj sobi.

Ovih dana pišem i u Lisieux rođenoj sestri svete Terezije. Molim ju da svojoj svetoj sestri preporuči ovu gradnju i neka joj rekne da nađe dobročinitelja. Zgodna je to stvar: imati sestru sveticu!

Bilo bi još toliko toga o Boshontiju, ali moram nešto ostaviti i za slijedeći put. Uostalom, danas sam vam već dosta dosađivao.

Pozdrav cijelomu komšiluku i svim onima kojima ćete poslati kopije ovog lista!

Oprostite na tolikim „štamparskim greškama“! Pišem kod šterike, jer nam se električni stroj pokvario.

Sve vas najiskrenije pozdravlja i ljubi vaš

Ante

Sveti Leopold Bogdan Mandić, misionar u srcu

Zvali su ga apostolom ispovjedaonice jer je velik dio života proveo slušajući, odrješujući, savjetujući sve koji bi mu dolazili, privučeni njegovom dobrotom i poniznom mudrošću vjerodostojna svjedoka ljubavi Božje.

Rođen je 12. svibnja 1866. u Herceg-Novom kao jedanaesto od 12-ero djece u obitelji. Njegovi roditelji, otac Petar Antun Mandić i majka Dragica (Karla) rođ. Carević, na krštenju (13. lipnja 1866.) dali su mu ime Bogdan Ivan. Velik interes za duhovnost pokazuje od djetinjstva te se od rane mladosti odlikovao uzornim vladanjem i ljubavlju prema vršnjacima i prijateljima.

Budući da je kapucinski samostan u Herceg-Novom tada potpadao pod venecijansku provinciju, u dobi od 16 godina odlazi u kapucinsko sjemenište u Udine (Italija). Nakon dvije godine provedene u Udinama, 1884. odlazi u samostan Bassano del Grappu, da bi stupio u novicijat. Prigodom stupanja u novicijat i oblačenja redovničkog odijela u znak „novog života“ poglavari mu dodjeljuju i novo ime – Leopold.

Prve redovničke zavjete u kapucinskom redu položio je 4. svibnja 1885. Nakon novicijata odlazi na studij filozofije u Padovu, gdje 20. listopada 1888. polaže svečane (doživotne) zavjete. Teologiju je studirao u Veneciji,

gdje biva i zaređen za svećenika (20. rujna 1890.). Budući da mladu misu nije mogao služiti među svojima, u zamjenu im je poslao fotografiju. Kao mladomisnik izražava želju da se vrati u domovinu i radi na jedinstvu istočne i zapadne Crkve. No dodijeljene su mu druge službe.

Boravio je u Padovi, u kapucinskom samostanu, nedaleko od bazilike svetog Antuna, živeći jednostavno i skrovito. Oko njega, koji je bio niske građe i krhka zdravlja, nikad se nije podizala nikakva buka. Ispovjedaonica je smjesta postala poljem njegova apostolata: prvo u Veneciji, potom u Zadru, pa u Bassano del Grappi, Kopru, Thieneu te od 1909. u Padovi. Nekoliko godina bio je odgajatelj studenata filozofije, predavač patološke, a u Veneciji je mlade kapucine učio hrvatskomu jeziku. Na glas svetosti došao je kao ispovjednik u kapucinskom samostanu u Padovi, gdje je djelovao gotovo 40 godina, sve do kraja života.

Bio je niska rasta, mucao je i neizgrapno hodao, ali je imao veliko srce i izuzetnu duhovnu snagu. Duboko predan vjeri, radio je na zbližavanju kršćana i poticao ekumenizam. Bio je u ispovjedaonici svakodnevno po deset, pa i više sati. Dolazili su mu mali, obični ljudi, kao i ugledni građani, radnici i industrijalci, studenti i profesori, znanstvenici i časnici, redovnice i redovnici, svećenici i biskupi. Svakomu vjerniku posvećivao je najveću pažnju i ljubav, a svoju je ispovjedaonicu učinio mjestom pokore i žrtve, ali i osobnog posvećenja i ekumenskog apostolata.

Bio je iskren domoljub i jednom je prijatelju povjerio svoju tajnu: „Ja sam kao ptica u krletki, ali je moje srce uvijek tamo preko mora.“ Kad su vlasti 1917. tražile od njega da prihvati talijansko državljanstvo, izjavio

je da „krv nije voda“; nije se htio odreći svojeg hrvatstva te je bio interniran u južnu Italiju. Naročito je volio svoje Hrvate i sve slavenske narode, ali je ljubio i svoju novu domovinu, Italiju i talijanski narod. Kao ekumenist i graditelj mostova, promicatelj jedinstva kršćana, postao je preteča ujedinjene Europe i bratstva među narodima.

Zlatnu je misu proslavio 22. rujna 1940. Nakon toga njegovo će se zdravlje ubrzano pogoršavati. Smrt ga je stigla 30. srpnja 1942., kad se oblačio za svetu misu, koju nikada nije propustao. U jednom trenutku obuzela ga je samrtna slabost, a on je umirući izgovarao riječi molitve *Zdravo Kraljice*.

Bio je i velik ljubitelj prijateljstva sa svim ljudima, pa su ga mnogi već za života, a osobito poslije smrti, počeli smatrati svetcem i pomoćnikom obitelji u njezinim potrebama i nevoljama. Postupak za proglašenje fra Leopolda Mandića blaženim pokrenut je 1946. Blaženim ga je proglasio papa Pavao VI. 2. svibnja 1976., a svetim ga je proglasio papa Ivan Pavao II. 16. listopada 1983.

Spomendan svetog Leopolda slavi se 12. svibnja.

Molitva sv. Leopoldu

Sveti Leopolde Bogdane, Bog te obdario velikim milostima da uzmožneš pomagati onima koji se tebi utječu. Evo se i ja utječem tebi i ponizno te molim: isprosi mi živu vjeru i žarku ljubav, da se predam u ruke Božje i da iz tih Božjih ruku primim pomoć u ovoj svojoj nevolji... (Navesti nakanu!)

*Oče naš. Zdravo Marijo.
Slava Ocu*

ZA MISIJE I MISIONARE:

N. N. 300 KM * Obitelj Mišanović 500 KM * Ljubomir Pavlović 50 KM * Anto Jurić 30

KM * Župa Uzašašća Gospodinova, Novi Travnik 327,70 KM + 70 EUR * Ivana Marković 100 KM * N. N. 100 KM *

Župa Presvetog Trojstva, Krapinske Toplice 230 EUR + 100 EUR + 30 EUR + 10 EUR * Anica Kovaček 2400 EUR * Sestre Benediktinke, Rab 15 EUR * Samostan Sv. Franje, Crk 20 EUR * Nataša Milun 200 EUR * Vladimir Dinjar 100 EUR * Barbara Grdan Odrčić 100 EUR * Niko Đurić 100 EUR * Božena Barišić 80 EUR * Dubravka Afrić 15 EUR * Ivana Matković 40 EUR * Josip Udiljak 50 EUR * Musa Valentina 40 EUR * Ivan Cukina 2 EUR * Ivanka Nikolić 130 EUR * Kučar Sanela 13,27 EUR * Alen Muratović 7 EUR * Zlata Čorba 50 EUR * Ljubica Martić 100 EUR * Darinka Gatara 8,63 EUR * Vjeran i Mirjana Ivošević 20 EUR * Kristina Mrzljak 10 EUR * Dragutin Matić 700 EUR * Iva Kolar 20 EUR * Rino Greblo 20 EUR * Snježana Šarić 40 EUR * Petar Čotić 40 EUR * Aleksandar Đura 135 EUR * Marija Križek 13,27 EUR * Zoran Arapović 15 EUR * Kata Zubak 6,64 EUR * Dubravka Trgovac 7 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * Monika Barat 60 EUR * Ljiljana Benčak 30 EUR * Silvija Alapić 20 EUR * Tomislav i Dragica Ivošević 20 EUR * Nikola Tomašević 100 EUR * Tomislav Čubelić 35 EUR * Ivana Josipović 13 EUR * Luka Juričev-Sudac 100 EUR * Danijel Krizmanić 50 EUR * Eleonora Diviki 6,64 EUR * Gordana Radošević 16 EUR * Jadranka Bačić-Katinić 13,27 EUR * Ivica Bradara 19,91 EUR * Kata Sabelja 13,27 EUR * Ante Matković 7 EUR * N.N. 35 EUR * Ivo Marušić 15 EUR * Branka Maslač 30 EUR * Vinko Klarić 30 EUR * Zdenka Podhraški-Relja 4 EUR * Bernarda Picinić 100 USD * Dragan Ćorković 13,33 EUR * Gordana Jurković 30 EUR * Nikolina Štimac Puž 6,64 EUR * Donacija udruge HKZ MI iz Trogira, Župa sv. Lovre 500 EUR * Kristina Mrzljak 10 EUR * Nikola Tomkić 100 EUR * Marinko Hudolin 25 EUR * Andreja Premerić 15 EUR

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJ-POTREBITIJE:

Eleonora Rašić 65 KM * Ivan i Anda Vrdoljak 30 KM * Veronika Radić 50 EUR * Klara Batina 5 EUR * Paško Gulin 600 EUR * Marijana Maleš 10 EUR * Dolores Ivezić 50,04 EUR * Marica Vrtarić 6,64 EUR * Zoja Zubčić 13,27 EUR * Zrinka Puljić 67 EUR * Branko Dragojević 40 EUR * Ivana Srdarović 5 EUR * Miho Bošković 15 EUR * Ivan Ivaković 50 EUR * Višnja Marjanović 100 EUR * Župa Uznesenja BDM, Zagreb-Stenjevec 600 EUR * Pero Petanjak 14 EUR * Termoproces d.o.o. 30 EUR * Vera Čargonja 80 EUR * Željka Vodopija 26,54 EUR * Pero Kožul 200 EUR * Josip Kordić 20 EUR * Ana Mrgan 10 EUR * Antal i Kornelija Balog 4 EUR * Dubravko Dujmić 20 EUR * Klara Batina 5 EUR * N.N. 35 EUR * Gordana Jurković 60 EUR * Andela Barić 50 EUR

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Župa Sv. Mihovila arkanđela, Kopanice 1.700 KM * N. N., Živinice 79,40 KM * Kafana Lug 68,95 KM *

Tomislav Mršić 50 EUR * Božica Praterner 6,64 EUR * Marica Kosović 20 EUR * Marija Galić 10 EUR * Marija Nikolić 10 EUR * Marijana Rukavina 15 EUR * Marija Cerčić 66,36 EUR * Igor Končurat 15 EUR * Marica Marčević 20 EUR * Alen Sambolec 23 EUR * Lucija Sabolić 20 EUR * OŠ Jurja Barakovića, Ražanac 156,06 EUR *

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Dinka Antić 200 KM * Ivana Čilić 20 KM * Josipa Skračić 70 EUR * Stjepan Harča 24 EUR * Janko Krznarević 132,72 EUR * Dušanka Tadić 20 EUR * Nikola Crnković 130 EUR * N.N. 35 EUR * Tomislav Bilić 19,91 EUR *

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Aneta Gotovac 200 KM * T. K. 30 KM * Nikola Slišković 100 KM * Irena Šimić 30 KM * Marica Ljubić 50 KM * Stana Ljubić 50 KM * Stipe Mihalj 50 KM * Nada Rupčić 50 KM * Marija Lasić 40 KM * N. N. 20 KM * Jure Rupčić 1.000 KM * Petar Ćirko 13,27 EUR + 13,27 EUR * Ivan Nikolić 200 EUR * Goran Šipek 6,64 EUR * Vesna Hećimović 20 EUR * Katica Sučić 20 EUR * Dubravko Tandarić 104 CHF * Blagoje Kordić 15 EUR *

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ivanka Doko 25 KM * Stipe Mihalj 30 KM * Anda Mihaljević 100 KM * Ivanka Boras 26,54 EUR * Anton-Ernest Hudić 100 EUR * Dario Maradin 13,27 EUR * Ivan Župan 51,50 EUR * Magda Vlahović 9,29 EUR * Zoran Marčinković 11,95 EUR * Anto Rimac 30 EUR * Antonieta Težak 15 EUR * J. Zmo 3,98 EUR * Anica Keškic 20 EUR * N.N. 150 EUR * Danica Humeck 5,30 EUR * Mihael Popinjač 15 EUR * N.N. 100 EUR * Zoran Možnik 11,11 EUR * Ana Jularić Galić 10 EUR * Jasminka Jug 7 EUR * Anda Mrvelj 13,27 EUR * Stevo Horvat 14 EUR * Ruža Turk 6,64 EUR * Vesna Erdec 9,95 EUR * Nada Vuković 6,64 EUR * Anda Svoboda 6,64 EUR * Danica Kristić 13,27 EUR *

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Branko i Marija Radoš 500 KM * Pero Petanjak 10 EUR * Ljerka Išgum-Vorgić 5 EUR * Dragan Matijević 30 EUR * Katarina Šestan 50 EUR * Petra Baučić 18 EUR * Irena Maškarić 13,27 EUR * Ljilja Kvesić 205 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

T. K. 30 KM * Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Jelkica Štironja 15 EUR * Robert Skejić 20 EUR * Sanja Glavan 100 EUR * Marija Zečić 6,64 EUR * Marija Mateša 10 EUR * Snježana Mikec 13,50 EUR * Veronika Škegro 6,64 EUR * Mila Purišić 3,98 EUR * Marija Mateša 30,00 EUR * Anja Zoričić 13,27 EUR * Jelena Grgurović Perić 110 EUR * Pamela Banovac 6,64 EUR * Ivo Hrga 6,64 EUR * Anita Mikec 13,27 EUR * Mira Bakula 50 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Dubravka Pavišić 6,64 EUR * Kristina Jurković

25 EUR * Ana Marija Laboš 10 EUR + 5 EUR * Iva Miličević 26,54 EUR * Ivan Posavec 50 EUR * Apriori d.o.o. 100 EUR * Dubravka Pavišić 6,50 EUR * Slavica Bilandžić 13,27 EUR * Marina Živić 200 EUR * Marija Božulić Genda 150 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Dragana Ćorić 50 KM * Jelkica Štironja 15 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Nada Hrga 39,82 EUR

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Župa Uznesenja BDM, Stup – Sarajevo 1.750 KM * Andrijana Kajić 150 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Svećenik iz Bosne 2.000 eur * Nikolina Petrović 5 KM * Župa Sv. Petra i Pavla, Lovnica 50 eur * OŠ Sestvete, Sestvete 500 EUR * N.N. 10000 EUR * Sestra Ankica sa prijateljima misija iz Njemačke 1500 EUR * Marina Spaić 13,27

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Stipe Mihalj 30 KM * Željka Tukić 30 EUR * Lucija Čurić 27 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Franjo Trojnar 15 EUR * Agneza Kovačić 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N.N. 35 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Ruža Pejić 100 KM * Marica Šumić 200 KM * N. N., Živinice 200 KM * N. N., Žepče 50 KM * Milijana Glavinic 150 KM * Luca Anić 150 KM * Marija Budimir 20 KM * Bisera Lozančić 50 KM *

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

N.N. 35 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Blaženka Žigjić 300 KM * T. K. 30 KM * Svećenik iz Bosne 2.000 EUR * N. N. 30 KM * Ivan Ivaković 50 EUR * Milena Čagalj 100 EUR * Maja Marija Prelec 5 EUR * Stjepan Digula 20 EUR * Štefica Palošika 26 EUR * Župa Uzvišenja sv. Križa, Dugo Selo 640 EUR * N.N. 200 EUR * Jelena Kvesić 100 EUR * N.N. 1.000 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Matija Knežević 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U KENIJI:

Ivana Šilhan Pleša 70 EUR * Dubravko Abramović 100 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U ETIOPIJI:

Iva Grubišić 50 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

N. N., Kruščica, Vitez 600 KM

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Božo Lončar 20 EUR * N.N. 35 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Orlando d.o.o., Grude 700 KM * Božo Lovrić 10 KM * Marija Kvesić 50 EUR * Marina Redovničević 100 EUR * Anica Vlačić 100 EUR * Anka Dužnović 7 EUR * Mario Vlačić 100 EUR

* Dario Časar 25 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Mato Josić 40 EUR * Stane Radulović 7 EUR * Vice Marušić 55 EUR * Mladen Crneković 15 EUR * Marija Vuković 20 EUR * Marija Barić 2,50 EUR * Lidija Petrač 9,29 EUR * Jure Bajan 100 EUR * Tomislav Bajan 600 EUR * Marija Daniela Krnić 132,72 EUR * D. Delić 31,85 EUR * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 13,28 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Marin Čavar 50 KM * Marica Ljubić 50 KM * Valentina Volarić-Lučić 40 EUR * Marija Bartošek 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BRAZILU:

Tea Vosnik 10 EUR *

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 20 KM * Igor Pivac 1300 EUR * Jurica Benzon 110 EUR * Srećko Botrić 30 EUR * Zoran Zorica 13,27 EUR * Marija Barić 2,50 EUR * Ružica Hrkać 25 EUR * Igor Pivac 150 EUR * Romano Tripalo 20 EUR * Katarina Vajdoher 13,27 EUR + 13,50 EUR * Matija Knežević 110 EUR * Marija Bartošek 40 EUR *

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

N. N., Kruščica, Vitez 200 KM * Ljube Idžanović 50 EUR * Rafael Jelčić 25 EUR * Dubravko Tandarić 10 USD * N.N. 21 EUR * Stana Švarc 350 EUR + 700 EUR * Biskupija Porečka i Pulska 1750 EUR * Lada Grubišić 350 EUR *

ZA AKCIJU MIVA – MISIJSKA VOZILA:

Marija Cikojević Klasić 13,27 EUR * Sandro Jakopčević 61 EUR * Luca Radman 2,65 EUR *

Natko Blagojević 13,27 EUR * A. Harča 2,65 EUR * Gordana Jurković 50 EUR * Anka Dužnović 7 EUR

KORIZMENA AKCIJA U BIH «Za hendikepiranu djecu bez udova»:

Stanko Kordić 100 KM * Trgovačka radnja „Kostila“, Čitluk 100 KM * Ružica Vučić 200 KM * Luka Raguž 100 KM * Jozo Pranjić 100 eur * Župa Sv. Ane, Radunice 300 eur *

KORIZMENA AKCIJA U RH «Molitva, novčić i osmijeh svaki dan!»:

Dentalna Poliklinika Mady Maričić, Rijeka 50 EUR * N.N. 37,67 EUR * Kata Rimac 20 EUR * Donacija djelatnika Hrvatskih cesta 176,20 EUR * OŠ Sesvete, Sesvete 500 EUR * Musa Valentina 40 EUR * Zlata Čorba 50 EUR * Petar Čotić 40 EUR * Monika Barat 60 EUR *

ZA MASLINOVE GRANČICE:

Župa Uznesenja BDM, Stup – Sarajevo 500 KM * Katedrala Srca Isusova, Sarajevo 475 KM + 13 EUR * Župa Sv. Juraja, Vitez 605 KM + 25 EUR * Župa Sv. Ilije proroka, Kandija 210 EUR * Župa Uznesenja BDM, Suho Polje 200 KM * Župa Sv. Josipa, Teslić 200 KM * Župa Sv. Ante Padovanskog, Busovača 261 KM * Župa Sv. Ivana Krstitelja, Živinice 119,80 KM + 10 EUR * Župa Sv. Ante Padovanskog, Žepče 410 KM + 164 EUR * Župa Sv. Alojzija Gonzaga, Pečnik 100 EUR * Župa Uzvišenja Sv. Križa, Jelaške 197 KM * Župa Uznesenja BDM, Komušina 100 KM * Župa Sv. Petra i Pavla, Lovnica 85 EUR * Župa Sv. Ane, Radunice 140 KM *

Župa Kraljice Krunice, Krepšić 135 KM * Župa Srca Marijina, Skopaljska Gračanica 150 EUR * Župa sv. Jakoba starijeg, Prelog 210 EUR * Župa sv. Marka, Sigetec 50 EUR * Župa Rođenja BDM, Dnje 50 EUR * Župa sv. Vida mučenika 1220 EUR * Župa Svete Obitelji, Osijek 530 EUR * Župa sv. Franje Ksaverskog, Kozarevac 40 EUR * Župa Bezgrešnog začeca BDM, Komletinci 102 EUR * Župa sv. Jurja, Đurđevac 150 EUR * Župa Preslavnog Imena Marijina, Osijek 1200 EUR * Župa sv. Petra i Pavla apostola, Kaptol 391,26 EUR * Župa sv. Euzebija i Polionija, Vinkovci 900 EUR * Župa Duha Svetoga, Feričanci 126,50 EUR * Župa Uznesenja BDM, Stenjevec-Zagreb 1000 EUR * Župa Krista Kralja, Rešetari 91,53 EUR * Župa sv. Jelene, Šenkovec 450 EUR * Župa sv. Dominika Savija, Slavonski Brod 350,30 EUR * Župa sv. Leopolda Bogdana Mandića, Koprivnica 240 EUR * Župa sv. Marka, Peteranec 30 EUR * Župa sv. Leonarda, Goričan 220 EUR * Župa Sedam žalosti BDM i sv. Križa, Kotoriba 215,50 EUR * Župa Uzvišenja sv. Križa, Zagreb 600 EUR * Župa sv. Nikole biskupa, Podgorač 140 EUR * Župa sv. Franje Asiškog, Mali Bukovec 400 EUR * Župa sv. Nikole biskupa, Varaždin 350 EUR * Župa sv. Vendelina, Jarmina 150 EUR * Župa Uznesenja BDM, Sveta Marija 100 EUR * Gospičko - Senjska Biskupija 1806,92 EUR

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

N.N.

MISIJSKA KRIŽALJKA – SVIBANJ 2023.

Radosna vijest	Vidljivi poglavar Crkve	Zemaljski kraj	Davati	Ukrasni pridjev	Sine titulo	Neodređeni član (njem.)	Trenutak	Naginjati	Stari lat. prijevod Biblije	Crkveni zakonik	Austrija		Spasovo
Duhovi												Uran Popis cijena	
Prilagoditi											CZ Žitelj Ilinika		
Jedan redni broj					Negiranje žen. ime								
žen. ime						Rijeka u Egiptu Žuta boja				Šljaka Pritok Drine			
			Ja (lat.)				Štap Ura						
			Pristojba						Vrsta drveta Znak za Angstrom				
				Kazalište Površina							KČ 25. slovo		
			Član partije									5. slovo	

Rješenja iz prošlog broja: Veliki petak, Četvrtak, Vazam, Sretan Uskrs.

15. svibnja obilježavamo Međunarodni dan obitelji

Na svetosti obitelji počiva jučer, danas i sutra svijeta!

Obitelj ima važnu ulogu u životu svakog čovjeka. Molimo za naše obitelji jer tajna obiteljske sreće nalazi se u međusobnoj ljubavi članova obitelji i poštovanju Boga i njegovih zapovijedi.

I ne zaboravimo na igru! Igra roditelja i djece u obitelji posebno je „ljepilo“ koje povezuje sve članove obitelji i donosi radost. Tako raste ljubav i povjerenje, a to je temelj obiteljskog zajedništva.

U vremenu kada veliki i mali članovi obitelji puno (previše) vremena provode ispred ekrana, zajednička igra posebno je važna! Odazovite se našem pozivu na igru i nabavite kreativni set društvenih igara VESELI KILOMETRI.

VESELI KILOMETRI povezuju, donose radost, tjeraju dosadu, grade zajedništvo, potiču dobro u svakom čovjeku, razvijaju osjetljivost za potrebite i pomažu upoznati pravi smisao kršćanske vjere i ljubavi. Stvarajući VESELE KILOMETRE, željeli smo da sadržaj bude koristan obiteljima tijekom putovanja i zajedničkih druženja, ali i da pomogne prikupljanju novčanih sredstava za nabavu misijskih vozila hrvatskim misionarima u svijetu u sklopu Akcije MIVA. Naime, sva prikupljena sredstva od VESELIH KILOMETARA koristimo isključivo za kupnju misijskih vozila i na taj način naši misionari mogu pomoći obiteljima u misijama.

Želite li nabaviti VESELE KILOMETRE, javite se Nacionalnoj upravi Papinskih misijskih djela u RH ili BiH
Volimo svoju obitelj i igrajmo se, ali ne zaboravimo na obitelji kojima je potrebna pomoć i molimo za sve obitelji svijeta!

MOLITVA ZA OBITELJ

Sveti Josipe, glavo Svete obitelji iz Nazareta, djevičanski zaručnice Majke Božje, u vašoj kući uvijek je vladala sreća i mir, jer onaj koji je izvor sve sreće i svakog mira, gospodar neba i zemlje, bio je s vama i bio vam je podložan.

Stoga te molimo, sveti Josipe, izmoli svim obiteljima dio te sreće i tog mira.

Izmoli svim roditeljima duh straha Božjega i samozatajnosti.

Izmoli djeci da uvijek imaju pred očima uzor Božanskog Djeteta, njegovu poslušnost i njegovu ljubav. Amen.

Slava Ocu.

Nacionalnoj upravi Papinskih misijskih djela u RH uplatu možete izvršiti i pomoću prikazanog koda koristeći aplikaciju mobilnog bankarstva. Skeniranjem ovog koda aplikacija će automatski učitati podatke potrebne za uplatu, ali iznos i svrhu uplate možete i samostalno promijeniti.